

Prognoza oddziaływania na środowisko
projektu Planu Gospodarki Odpadami
dla powiatu krośnieńskiego
na lata 2008-2011
z uwzględnieniem lat 2012-2019

2010

Spis treści

1. Wstęp.....	3
2. <i>Metodyka sporządzania prognozy oddziaływania projektu gminnego Planu Gospodarki Odpadami na środowisko.....</i>	3
3. <i>Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.....</i>	5
4. <i>Diagnoza stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu</i>	10
Rzeka Jasiołka.....	13
Zbiornik retencyjny Besko	14
5. <i>Diagnoza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....</i>	31
6. <i>Identyfikacja problemów ochrony środowiska istniejących z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów chronionych.....</i>	31
7. <i>Identyfikacja celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym lub krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.....</i>	33
8. <i>Identyfikacja przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko</i>	39
8.1. Pozytywne	40
8.2. Negatywne:.....	41
8.3. Wnioski	43
9. <i>Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu</i>	44
10. <i>Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy</i>	45
11. <i>Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu.....</i>	46
12. <i>Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....</i>	49
13. <i>Streszczenie.....</i>	49

1. Wstęp

Na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227 ze zmianami) plany gospodarki odpadami wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przez właściwy organ administracji odbywa się w oparciu o „Prognozę oddziaływania na środowisko”.

Głównym celem dokumentu jest identyfikacja oddziaływania na środowisko realizacji założeń Planu gospodarki odpadami.

Zakres Prognozy zgodny jest z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227 ze zm.), pismem Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Rzeszowie z dnia 18.09.2009 r. znak SNZ. 465- 76/09 oraz pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 08.10.2009 r. znak pisma RDOŚ-18-WOO-7048-6-32/09/bk.

2. Metodyka sporządzania prognozy oddziaływania projektu gminnego Planu Gospodarki Odpadami na środowisko

Prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227), zgodnie, z którym:

1. zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzeniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o trans granicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,

2. określa, analizuje, ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istotne problemy z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy,

3. przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensacje przyrodniczą, negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Stan systemu gospodarowania odpadami (aktualny i prognozowany) wraz z kierunkami działań poddano analizie oraz odniesiono do stanu środowiska na terenie powiatu krośnieńskiego. Na tej podstawie identyfikowano możliwe skutki oddziaływania na środowisko realizacji założeń Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu krośnieńskiego.

W analizie uwzględniono również zapisy Prognozy oddziaływania na środowisko projektu dokumentu „Program ochrony środowiska dla województwa podkarpackiego na lata 2008 – 2011 z uwzględnieniem lat 2012 – 2015 wraz z Planem gospodarki odpadami dla województwa podkarpackiego na lata 2008 – 2011 z uwzględnieniem lat 2012 – 2019.

3. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Plan Gospodarki Odpadami dla powiatu krośnieńskiego został sporządzony w sposób zgodny z polityką ekologiczną państwa oraz wymogami określonymi w ustawie o odpadach i rozporządzeniu ministra środowiska w sprawie sporządzania planów gospodarki odpadami. Uwzględnia on również ustalenia Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2010, zapisy zawarte w Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podkarpackiego na lata 2008-2011 oraz perspektywicznie na okres 2013-2019 oraz w Programie Oczyszczania Kraju z Azbestu. Plan Gospodarki Odpadami stanowi integralną część Programu Ochrony Środowiska dla powiatu krośnieńskiego.

Celem niniejszego Planu jest wyznaczenie działań zmierzających do utworzenia nowoczesnego systemu gospodarowania odpadami. Plan obejmuje:

- analizę aktualnego stanu gospodarki odpadami,
- prognozowane zmiany w zakresie gospodarki odpadami,
- działania zmierzające do poprawy sytuacji w dziedzinie gospodarki odpadami,
- koncepcję systemu gospodarki odpadami,
- program promocji i informacji zamierzonych celów,
- oszacowanie kosztów funkcjonowania systemu gospodarki odpadami,
- system monitoringu i oceny realizacji zamierzonych celów,
- oddziaływanie projektu planu na środowisko.

Plan obejmuje wszystkie rodzaje odpadów powstające i przywożone na terenie powiatu, a w szczególności odpady inne niż niebezpieczne oraz odpady komunalne z uwzględnieniem odpadów ulegających biodegradacji, odpady opakowaniowe, odpady budowlane, wraki samochodowe, opony oraz odpady niebezpieczne, w tym odpady medyczne i weterynaryjne, oleje odpadowe, baterie i akumulatory.

Ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko jest jednym z najważniejszych zadań w zakresie gospodarki odpadami, w tym celu wyznaczono następujące cele i kierunki działań:

Założone cele:

Cele główne:

1. Zapobieganie i minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów komunalnych.
2. Zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymaganiami ochrony środowiska.
3. Minimalizacja ilości odpadów unieszkodliwianych przez składowanie.
4. Objęcie zorganizowanym systemem odbierania odpadów komunalnych, w tym systemem selektywnego zbierania 100% mieszkańców powiatu do końca roku 2008 (ponieważ jak dotąd nie osiągnięto zakładanego w poprzednim WPGO celu).
5. Gospodarowanie odpadami w powiecie w oparciu o ZZO „Krosno-Jasło”.
6. Zwiększenie ilości odpadów zbieranych selektywnie, w tym odpadów niebezpiecznych.
7. Bezpieczne dla środowiska składowanie odpadów.
8. Wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów.
9. Zamknięcie do końca 2009 r. składowiska odpadów komunalnych „Jaszczew” w gminie Jedlicze (zakończenie eksploatacji) oraz do końca roku 2010 zakończenie eksploatacji kwatery nr 1 na składowisku „Dukla” gmina Dukla.

Cele szczegółowe:

1. Objęcie zorganizowanym systemem odbierania odpadów komunalnych, w tym systemem selektywnego zbierania 100% mieszkańców powiatu do końca roku 2008 (ponieważ jak dotąd nie osiągnięto zakładanego w poprzednim WPGO celu).
2. Zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie. W stosunku do ilości tych odpadów wytwarzanych w województwie podkarpackim w roku 1995, zgodnie z zapisami krajowego planu gospodarki odpadami (2006) dopuszcza się do składowania następujące ilości odpadów ulegających biodegradacji:
 - w 2010 r. nie więcej niż 75%, (4906,82 Mg)
 - w 2013 r. nie więcej niż 50%, (3271,21 Mg)
 - w 2020 r. nie więcej niż 35%, (2289,85 Mg)
3. Osiągnięcie od 1 stycznia 2008 r. poziomu selektywnego zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości 4 kg/mieszkańca/rok.
4. Zmniejszenie masy składowanych odpadów do max. 85% ilości odpadów wytwarzanych w roku 2014.

Cele ogólne dla odpadów powstających w przemyśle:

W okresie od 2008 r. do 2019 r. przyjmuje się następujące cele:

- systematyczne zwiększenie udziału odpadów poddawanych procesom odzysku,
- zwiększenie udziału odpadów unieszkodliwianych poza składowaniem do 7% w 2019 r.
- dalsze zwiększenie udziału odpadów poddawanych procesom odzysku,

Kierunki działań

Dla realizacji postawionych celów podejmowane będą m.in. następujące kierunki działań:

Gospodarowanie odpadami komunalnymi:

1. Intensyfikacja działań edukacyjno - informacyjnych promujących właściwe postępowanie z odpadami.
2. Zapewnienie przepływu strumieni odpadów zgodnie z uchwalonymi planami gospodarki odpadami.
3. Kontrolowanie przez gminy stanu zawieranych umów przez właścicieli nieruchomości z podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych.
4. Kontrolowanie przez gminy zgodności ustaleń zawartych w wydanych zezwoleniach podmiotom prowadzącym działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.
5. Prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym niebezpiecznych.
6. Ograniczenie składowania odpadów ulegających biodegradacji poprzez promowanie kompostowania przydomowego,
7. Gospodarka odpadami w powiecie krośnieńskim opierać się powinna o zakład zagospodarowania odpadów (ZZO) „Krosno-Jasło”o przepustowości wystarczającej do przyjmowania i przetwarzania odpadów z obszaru zamieszkałego minimum przez ok. 150 tys. mieszkańców. Dla obszarów obejmujących co najmniej 300 tys. mieszkańców docelowym rozwiązaniem jest termiczne przekształcenie odpadów komunalnych.
8. Odpady zbierane w formie zmieszanej lub pozostałość po ich sortowaniu powinny być poddane procesom, w których frakcja biodegradowalna zostanie przetworzona na kompost i/lub biogaz albo unieszkodliwiona metodami innymi niż składowanie (spalanie, procesy mechaniczno - biologiczne).

9. Stosowane w ZZO technologie oraz wyposażenie muszą gwarantować realizację zakładanych dla województwa podkarpackiego celów zakresie gospodarowania odpadami.
10. Budowa instalacji do odzysku/unieszkodliwiania odpadów również poza ZZO, które wspierać będą system gospodarowania odpadami komunalnymi w województwie.
11. Stosowanie technologii spełniających kryteria BAT.

Gospodarowanie odpadami powstającymi w przemyśle:

1. Wspieranie działań informacyjno – edukacyjnych w zakresie wytwarzania i gospodarowania odpadami.
2. Wzmacnianie kontroli prawidłowego postępowania z odpadami.
3. Minimalizacja wytwarzanych odpadów poddawanych procesom unieszkodliwiania poprzez składowanie.
4. Organizacja nowych i rozwój istniejących systemów zbierania odpadów, w tym w szczególności odpadów niebezpiecznych ze źródeł rozproszonych (małe i średnie przedsiębiorstwa), z uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych (gospodarstwa domowe).
5. Budowa proekologicznych i efektywnych instalacji do odzysku/unieszkodliwiania odpadów

Dla potrzeb ich realizacji w Planie określono harmonogram rzeczowo – finansowy zadań:

Lp.	Zadania
1	Prowadzenie działań informacyjno-edukacyjnych promujących właściwe postępowanie z odpadami komunalnymi
2	Wydawanie decyzji w sprawie usuwania odpadów z miejsc na ten cel nieprzeznaczonych
3	Aktualizacja gminnych planów gospodarki odpadami
4	Wydawanie decyzji o zamykaniu składowisk odpadów (na wniosek)
5	Sporządzanie sprawozdania z realizacji powiatowego planu gospodarki odpadami oraz sprawozdań gminnych planów gospodarki odpadami .
6	Kontrolowanie przez gminy wypełniania warunków i ustaleń zawartych w wydanych zezwoleniach podmiotom prowadzącym działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów
7	Prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych(objęcie systemem 100% mieszkańców powiatu)
8	Tworzenie regionalnego systemu gospodarki odpadami komunalnymi (zgodnie z wyznaczonym ZZO „Krosno - Jasło” w WPGO)
9	Zapewnienie przepływu strumieni odpadów zgodnie z uchwalonymi planami gospodarki odpadami
10	Kontrolowanie stanu zawieranych umów przez właścicieli nieruchomości z podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych
11	Wspieranie wdrażania efektywnych ekonomicznie i ekologicznie technologii odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym technologii pozwalających na odzyskiwanie energii zawartej w odpadach w procesach termicznego i biochemicznego ich przekształcania.

12	Współpraca samorządu terytorialnego z organizacjami odzysku i przemysłem w celu stymulowania rozwoju rynku surowców wtórnych i produktów zawierających surowce wtórne
13	Bieżąca likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów (tzw. dzikie wysypiska)
14	Zamknięcie i rekultywacja składowiska odpadów komunalnych „Jaszczew”
15	Budowa sortowni „Żarnowiec”. Miejscowość Żarnowiec gmina Jedlicze
16	Rekultywacja składowiska odpadów komunalnych „Dukla”, kwatery nr 1
17	Rozbudowa składowiska odpadów komunalnych „Dukla” (w tym: budowa kompostowni, kwatery nr 2, ujęcia biogazu)
18	Monitoring składowisk
19	Zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie. Składowania nie więcej niż 67% masy odpadów ulegających biodegradacji w roku 2011 (w stosunku do ilości tych odpadów wytwarzanych w województwie w roku 1995)
20	Zmniejszenie masy składowanych odpadów w 2014 r. do max. 85% ilości odpadów wytworzonych.
21	Zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie. Składowania nie więcej niż 46% masy odpadów ulegających biodegradacji w 2015 r. (w stosunku do ilości tych odpadów wytwarzanych w województwie w roku 1995)
22	Zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie. Składowania nie więcej niż 35% masy odpadów ulegających biodegradacji w 2019 r. (w stosunku do ilości tych odpadów wytwarzanych w województwie w roku 1995)
23	Realizacja zadań w zakresie gospodarowania azbestem, określonych w Programie usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest stosowanych na terytorium Polski
24	Budowa proekologicznych i efektywnych instalacji do odzysku unieszkodliwiania odpadów spełniających kryteria BAT

Zgodnie z wytyczonymi kierunkami działań w obowiązującym Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami, w województwie podkarpackim przewiduje się budowę siedmiu ponadgminnych zakładów zagospodarowania odpadów.

Powiat Krośnieński leży w obszarze obsługi Zakładu Zagospodarowania Odpadów „Krosno-Jasło”.

W Ramach ZZO Krosno-Jasło funkcjonują następujące instalacje:

- Składowisko odpadów w Krośnie,
- Składowisko odpadów w Dukli,
- Sortownia odpadów zmieszanych komunalnych w Dukli,
- Sortownia odpadów w Krośnie,
- Kompostownia odpadów w Krośnie,

Składowiskiem docelowym w ramach ZZO „Krosno – Jasło” będzie składowisko „Krosno”.

Głównym zadaniem zakładów zagospodarowania odpadów ma być wyselekcjonowanie jak największej ilości odpadów, które mogą być poddane recyklingowi czy odzyskowi oraz ograniczenie składowania odpadów ulegających biodegradacji.

Aby zabezpieczyć wydajność zakładu, planowane są do realizacji dodatkowe obiekty odzysku i unieszkodliwiania:

- Budowa kwatery nr II na składowisku odpadów w Dukli,
- Budowa kompostowni (gmina Dukla),
- Budowa sortowni w miejscowości Żarnowiec,

Monitoring i ocena realizacji ustaleń planu będzie oparta na analizie ilości zebranych, odzyskanych, unieszkodliwianych i składowanych odpadów w odniesieniu do wskaźników wojewódzkich i krajowych.

Monitorowanie funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami na terenie powiatu krośnieńskiego przeprowadzone będzie na podstawie danych z następujących źródeł informacji:

- Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego, w tym baza WSO
- Urząd Statystyczny w Rzeszowie (US).
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ).
- Ankietyzacja gmin.

Projekt Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu zgodny jest z Polityką Ekologiczną Państwa, Krajowym Planem Gospodarki Odpadami, Planem gospodarki odpadami dla województwa podkarpackiego – uwzględniono w nim cele i zadania przewidziane w w/w dokumentach.

4. Diagnoza stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Powiat krośnieński (ziemski) obejmuje swym zasięgiem obszar 923 km². Położony jest w południowo-wschodniej części województwa podkarpackiego. Graniczy z powiatami: od zachodu: jasielskim, od północy z strzyżowskim, od północnego-wschodu z brzozowskim, od wschodu z powiatem sanockim. Południowa granica powiatu na odcinku około 34 km pokrywa się z granicą polsko-słowacką. Pod względem administracyjnym dzieli się na dziesięć gmin, w tym cztery gminy miejsko-wiejskie: Dukla, Iwonicz Zdrój, Jedlicze i Rymanów, pozostałe: Chorkówka, Korczyna, Krościenko Wyżne, Miejsce Piastowe i Wojaszówka oraz Jaśliska (od 1 stycznia 2010 r.), to gminy wiejskie. Największą gminą jest gmina Dukla, najmniejszą gmina Krościenko Wyżne.

Powiat krośnieński należy do górzystych terenów Polski południowej. Pod względem geomorfologicznym leży w alpejskim paśmie fałdowym, w części Karpat Zewnętrznych, zwanych Fliszowymi. Ruchy fałdowe i płaszczowinowe nastąpiły tu w późnym

trzeciorzędzie. Flisz karpacki składa się z piaskowców różnej odporności, łupków, margli i zlepieńców. W północnej części powiatu (Pogórze Dynowskie) dominującym utworem geologicznym są piaskowce i łupki krośnieńskie oraz istebiańskie, w środkowej części (Doły Jasielsko-Sanockie) mało odporne utwory warstw krośnieńskich: piaskowce i łupki krośnieńskie oraz czwartorzędowe piaski, żwiry i gliny. Beskid Niski zbudowany jest z warstw magurskich i fałdów dukielskich. Rzeźba terenu powiatu jest zróżnicowana.

Położenie powiatu krośnieńskiego zgodnie z podziałem fizjograficznym wg Kondrackiego:

- *Obszar:* Europa Zachodnia
- *Podobszar:* Karpaty, Podkarpacie i Kotliny Wewnętrzne
- *Prowincja:* Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem
- *Podprowincja:* Zewnątrz Karpaty Zachodnie
- *Makroregion:* Pogórze Środkowo – Beskidzkie

Mezoregion: **Pogórze Dynowskie**

Mezoregion: **Doły Jasielsko-Sanockie**

Makroregion: Beskidy Zachodnie

Pogórze Dynowskie jest terenem o niskich łagodnych wzniesieniach do 450 m n.p.m. Jego wyżynna powierzchnia poprzecinana jest dolinami o różnym kształcie i wielkości. W obrębie stoków występują osuwiska i złaziska. Doły Jasielsko-Sanockie mają charakter obniżenia erozyjno-denudacyjnego w postaci płaskodennych kotlin i dolin, których dno leży na wysokości 250-300 m n.p.m. Zróżnicowane podłoże fliszowe Beskidu Niskiego wpływa na jego zróżnicowaną rzeźbę. Przeważają szerokie kopulaste pasma, ale występują również wąskie, ostre grzbiety. Wysokość wierzchołków wynosi 650-750 m n.p.m. Najwyższym szczytem jest góra Kamień o wysokości 857 m n.p.m. Przełęcz położone są nisko i są łatwo dostępne.

Na podstawie regionalizacji klimatycznej Polski wg Romera powiat krośnieński przynależy do klimatu górskiego i podgórskiego oraz klimatu zaciśzy śródgórskich. Region klimatyczny górski charakteryzuje się piętrowością klimatu, ze spadkiem temperatury średnio 0,5°C/100 m wysokości i przyrostem opadów ok. 60 mm/100 m wysokości. Roczne amplitudy temperatury zmniejszają się wraz z wysokością. Średnia roczna temperatura waha się od +6 do +7,5° C, średnia roczna temperatura powietrza w miesiącu styczniu wynosi od -4 do -4,5° C, w lipcu +16 do +18°C. Natomiast średnioroczne sumy opadów wahają się od

700 – 1000 mm (w Polsce 500-700 mm). Pokrywa śnieżna zalega średnio 80-90 dni. Stosunki wietrzne wykazują duże zróżnicowanie. Cecha charakterystyczną tego obszaru są wiatry typu fenowego, zwane „dukielskimi” lub „rymanowskimi”. Są to wiatry bardzo silne wiejące z południa, podnoszące temperaturę. W czasie ich trwania (od 2 do 7 dni) następuje spadek ciśnienia i wilgotności powietrza. Średnia długość meteorologicznego okresu wegetacji (wyrażona liczbą dni z ustaloną średnią dobową temperaturą powietrza powyżej lub równej 5°C) dla obszaru powiatu wynosi 190—210 dni. W wielu rejonach, w dolinach i górskich kotlinach można zaobserwować znaczne odchylenia klimatyczne spowodowane lokalnymi mikroklimatami.

Strukturę gospodarczą powiatu określa się jako rolniczo-rekreacyjną. Na południu powiatu dominują lasy i gospodarka leśna, teren charakteryzuje niski stopień urbanizacji i wysoka atrakcyjność turystyczna obszaru. Środkowa część powiatu posiada największy wskaźnik urbanizacji, tu i częściowo w północnej części przeważają użytki rolne. Użytki rolne o łącznej powierzchni 53,33 tys. ha, stanowiące 57,7% powierzchni powiatu podzielone są na 12 973 gospodarstwa rolne („*Powszechny spis rolny*”, 2002 r.). Dominującą branżą w powiecie krośnieńskim jest handel i naprawy stanowiący ponad 31 % ogółu firm zarejestrowanych w systemie REGON. Wskaźnik ten jest zbliżony do średniej dla województwa podkarpackiego wynoszącej ponad 35 %. Ponadto, przemysł stanowi 14,19 %; budownictwo 12,89 % zarejestrowanych podmiotów. Na terenie powiatu w oparciu o źródła wód mineralnych funkcjonują dwa uzdrowiska w Iwoniczu Zdroju i Rymanowie Zdroju. Powiat krośnieński charakteryzuje się dużym bogactwem i wysoką różnorodnością przyrodniczą. Występują tu zwarte kompleksy leśne, naturalnie ukształtowane doliny dużych i mniejszych rzek, duże obszary użytków zielonych oraz wiele innych siedlisk o wysokich walorach przyrodniczych. Duże znaczenie dla zachowania bogactwa występujących tu gatunków roślin, zwierząt ma odmienna w poszczególnych częściach województwa rzeźba terenu, mozaikowaty układ gleb, mało intensywna gospodarka rolna, niski stopień chemizacji środowiska i ograniczona w wielu rejonach bezpośrednia presja człowieka, a także zróżnicowane warunki wodne i mikroklimatyczne. Szczególną rolę w zachowaniu najcenniejszych walorów przyrodniczych województwa spełniają obszary objęte ochroną prawną (Magurski Park Narodowy, Jaślicki i Czarnorzecko-Strzyżowski Park Krajobrazowy, 2 obszary chronionego krajobrazu, 8 rezerwatów przyrody, 2 stanowiska dokumentacyjne).

Obszar powiatu położony jest w obrębie zlewiska Morza Bałtyckiego. Odwadniają go dwie większe rzeki z dopływami: Wisłok i Jasiołka, należące do zlewni górnej Wisły. Z czego Wisłok należy do dorzecza Sanu a Jasiołka do Wisłoki. Rzeki w powiecie mają w

zdecydowanej większości charakter górski. Charakterystycznym zjawiskiem jest duża nierównomierność przepływów wynikająca m.in. ze zmienności zasilania opadami i warunków terenowych. Intensywne opady atmosferyczne przy znacznych spadkach rzek stwarzają dobre warunki szybkiego odpływu. Z uwagi na mało przepuszczalne podłoże spływ odbywa się w znacznym stopniu powierzchniowo, wskutek czego w okresach posuchy występują bardzo małe przepływy, a w okresach deszczowych gwałtowne i wielkie wezbrania. W ciągu roku maksymalny odpływ w rzekach powiatu występuje w miesiącach marzec-kwiecień, natomiast minimum odpływu obserwowane jest najczęściej w miesiącu wrześniu. W systemie zarządzania gospodarką wodną obszar powiatu krośnieńskiego przynależy do Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie.

Rzeka Jasiołka

Rzeka Jasiołka jest największym dopływem Wisłoki w granicach województwa podkarpackiego. Źródłowy strumień Jasiołki wypływa na wysokości ok. 740 m n.p.m. na zachodnich stokach Kanasiówki w Beskidzie Niskim, przy granicy ze Słowacją. Rzeka odwadnia obszar 513,2 km. kw. (ponad 12% powierzchni zlewni Wisłoki) i płynie na długości 75,9 km. Na obszarze powiatu krośnieńskiego znajduje się około 50 km rzeki, tj. ponad 60% jej długości. W górnej, beskidzkiej części zlewni dominują kompleksy leśne. Pozostały, podgórski obszar w niewielkim stopniu jest zalesiony, rzeka przepływa przez tereny zabudowane i tereny użytkowane rolniczo. Główne źródła zanieczyszczeń Jasiołki to miasta Dukla, Jedlicze, a także liczne miejscowości położone bezpośrednio nad rzeką lub w jej dolinie, jak również spływy powierzchniowe.

Rzeka Wisłok

Wisłok jest największym lewobrzeżnym dopływem Sanu, o całkowitej powierzchni dorzecza 3540 km² i długości 220 km, jedną z najważniejszych rzek Podkarpacia. Bierze swój początek z góry Kanasiówka (823 m n.p.m.) w Beskidzie Niskim na granicy ze Słowacją. Górny odcinek rzeki charakteryzuje się dużymi spadkami, wysokimi brzegami i podatnością na erozję denną, prowadzi wody czyste. W dolnym biegu istotny wpływ na jakość wód Wisłoka na obszarze powiatu krośnieńskiego mają ścieki z Krosna i z mniejszych miejscowości położonych w dolinie rzeki oraz dopływy: Morwawa, Lubatówka, wprowadzające wody często o gorszych parametrach, a także spływy powierzchniowe z terenów użytkowanych rolniczo.

Do zlewni Wisłoka wprowadzane są ścieki komunalne z mechaniczno-biologicznych oczyszczalni w Rymanowie, Iwoniczu Zdroju, Krośnie oraz z wiejskich oczyszczalni ścieków położonych w miejscowościach sąsiednich powiatów: Beska, Zarszyna i Moszczańca (powiat sanocki) oraz Haczowa, Trześniowa i Wzdowa (powiat brzozowski).

Zbiornik retencyjny Besko

Istotne znaczenie dla gospodarki wodnej powiatu ma zbiornik zaporowy Besko w Sieniawie o objętości 15,4 mln³ przy maksymalnym poziomie piętrzenia. Zbiornik położony jest w powiatach: krośnieńskim (gmina Rymanów) oraz sanockim (gminy: Besko i Zarszyn). Powstał w latach 1971-1978 w wyniku spiętrzenia zaporą betonową rzeki Wisłok w 172,8 km jej biegu. Do głównych zadań zbiornika należy: magazynowanie wody do celów pitnych, wyrównanie przepływów w rzece Wisłok oraz redukcja kulminacji fal powodziowych. Rezerwa powodziowa zbiornika przy normalnym poziomie piętrzenia wynosi 2,9 mln m³, co stanowi 20% całkowitej pojemności zbiornika.

Główną rzeką zasilającą zbiornik jest Wisłok, który dostarcza około 80% z ogólnej ilości wód dopływających do zbiornika.

Obszar całkowitej zlewni zbiornika wynosi 207 km², w tym zlewni bezpośredniej - 57 km². Zlewnia ma charakter rolniczy i silnie rozwiniętą gospodarkę leśną. Kompleksy leśne zajmują ponad 50% obszaru zlewni, natomiast w użytkach rolnych znaczny udział mają łąki i pastwiska. Brak jest tutaj przemysłu, funkcjonują natomiast cztery zakłady gospodarki rolnej, których działalność koncentruje się na hodowli bydła oraz na uprawie zbóż. Zabudowa rekreacyjna wokół zbiornika jest nieliczna, głównie w Rudawce Rymanowskiej i okolicy.

Wody podziemne na terenie powiatu krośnieńskiego występują w trzech horyzontach wodonośnych: czwartorzędowym, trzeciorzędowym i kredowym. Ten ostatni nie ma większego znaczenia gospodarczego. Wody zbiornika czwartorzędowego mają charakter porowy, jest to poziom przypowierzchniowy, pozostający w bezpośrednim kontakcie z powierzchnią, reagujący wprost na istniejące warunki hydrologiczne. Najlepsze warunki do gromadzenia się i przepływu wód podziemnych występują w dobrze przepuszczalnych utworach aluwialnych rzeki Wisłok i Jasiołki. Ujmowany za pomocą studni kopanych i studni wierconych poziom tych wód stanowi główne źródło zaopatrzenia w wodę mieszkańców terenów wiejskich. Zbiorniki te są słabo lub zupełnie nie izolowane od powierzchni gruntami spoiistymi, najbardziej narażone na zanieczyszczenia. Wody zbiornika trzeciorzędowego występują w ośrodku szczelinowym i szczelinowo-porowym. Utwory, w których znajdują się

warstwy wodonośne, charakteryzują się dużą zmiennością warunków hydrogeologicznych na niewielkich przestrzeniach.

Na terenie powiatu krośnieńskiego znajdują się dwa z głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce, zbiornik czwartorzędowy - „Dolina rzeki Wisłok” (GZWP nr 432) i zbiornik „Dolina rzeki Wisłoki” (GZWP nr 433). Tworzą je wody wgłębne w obrębie doliny rzeki Wisłok i Wisłoki. Obszar doliny Wisłoka i Jasiołki został uznany za obszar wymagający najwyższej i wysokiej ochrony (ONO i OWO) - na podstawie oprac. A. S.. Kleczkowskiego pt. „Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce”. Oprócz zwykłych (słodkich) wód podziemnych, tj. takich, w których zawartość rozpuszczonych substancji stałych nie przekracza 1g/dm^3 , występują tutaj także wody mineralne (zawierające ponad 1g/dm^3 rozpuszczonych substancji stałych) W dwóch uzdrowiskach Iwonicz Zdrój i Rymanów Zdrój występują wody lecznicze, tj. wody bez zarzutu pod względem bakteriologicznym i fizykochemicznym, o właściwościach leczniczych, potwierdzonych badaniami klinicznymi. W obrębie antykliny Iwonicza Zdroju stwierdzono występowanie wód termalnych.

Ze względu na urozmaiconą budowę geologiczną powiat zalicza się do dość zasobnych w kopaliny. Zasoby, stan zagospodarowania i nazwę złoża na terenie powiatu krośnieńskiego przedstawia poniższa tabela 1.

Tabela 4. Wykaz złóż kopaliny na terenie powiatu krośnieńskiego

Lp.	Nazwa kopaliny	Nazwa złoża	Stan zagospodarowana	Zasoby [tyś Mg]	
				Geologiczne – bilansowane	Przemysłowe
1.	Piaskowiec	Iwła	P	1 724	143
2.		Lipowica II	Z	34 330	-
3.		Lipowica II-1	E	51 358	-
4.		Łączki Jagiellońskie	Z	114	-
5.		Wola Komorska – Działy	E	131	-
6.		Wola Komorska I	E	331	-
7.		Wola Komorska – Działy P.I	E	77	77
8.		Wola Komorska – Działy P.II	E	62	62
9.	Łupek menilitowy	Bratkówka	E	59	59

10.	Żwiry, piaski (kruszywa naturalne)	Dobieszyn*	P	559	-	
11.		Drymak – p.A**	R	1552	-	
12.		Drymak – p.B**	T	347	347	
13.		Drymak – p.C**	R	2131	-	
14.		Dukla**	P	4504	-	
15.		Dukla I**	E	143	-	
16.		Dukla – I*	R	95	-	
17.		Haczów*	E	11947	-	
18.		Jasiołka - Panna	Z	-	-	
19.		Machnówka**	T	201	196	
20.		Machnówka II**	Z	8	8	
21.		Męcinka – I*	P	559	-	
22.		Równe**	R	20	-	
23.		Rudawka Rymanowska**	Z	52	-	
24.		Szczepańcowa*	P	603	-	
25.		Świerzowa**	Z	135	-	
26.		Trzciana II - p. A**	R	1235	1235	
27.		Trzciana II - p. B**	E	262	235	
28.		Trzciana II - p. C**	T	222	222	
29.		Trzciana II - p. D**	E	921	921	
30.		Trzciana II - p. E**	R	1005	-	
31.		Wróblak Szlachecki	R	2722	-	
32.		Żarnowiec*	R	10	-	
33.		Surowce ilaste ceramiki budowlanej	Przybówka	R	4462	-
34.			Węglówka	R	869	-

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny; stan na 31.12.2008r.

Objaśnienia: E - złoża eksploatowane
P - złoża o zasobach rozpoznanych wstępnie (kategoria C₂)
R - złoża o zasobach rozpoznanych szczegółowo (kategorie A+B+C₁)

Z - złoża zaniechane

T - złoża zagospodarowane, eksploatowane okresowo

* złoża zawierające piasek ze żwirem, ** złoża zawierające żwir

Na terenie powiatu krośnieńskiego występują również zasoby wód podziemnych zaliczanych do kopalin; są to wody lecznicze oraz wody lecznicze zmineralizowane oraz słabo zmineralizowane. Wykaz przedstawiono w tabeli poniżej.

Tabela 2. Wykaz złóż kopalin wód podziemnych na terenie powiatu krośnieńskiego

Lp.	Nazwa złoża	Typ wody	Zasoby geologiczne bilansowe		Pobór (m ³ /na rok)
			dyspozycyjne (m ³ /h)	eksploatacyjne (m ³ /h)	
1	Iwonicz Zdrój*	LzS	-	29.39	9 985.00
2	Lubatówka*	LzT	-	11.70	6 685.00
3	Rymanów Zdrój*	Lz	-	13.48	14 006.00

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny; stan na 31.12.2008r.

Objaśnienia:

Lz – wody lecznicze zmineralizowane (mineralizacja > 1g/ dm³)

Ls – wody lecznicze słabozmineralizowane (mineralizacja < 1g/ dm³)

T – wody termalne

* złoża objęte koncesją na eksploatację

Na terenie powiatu krośnieńskiego znajdują się także surowce energetyczne, których wykaz zamieszczono w tabeli poniżej.

Tabela 3. Wykaz surowców energetycznych na terenie powiatu krośnieńskiego

Lp.	Nazwa złoża	Wyszczególnienie	Stan zagospodarowana	Zasoby [tyś Mg]	
				Wydobywalne	Przemysłowe
1.	Gaz ziemny	Bóbrka-Rogi	T	tylko pzb.	-
2.		Iskrzynia	Z	tylko pzb.	-
3.		Iwonicz - Zdrój	E	1.52 mln m ³	-
4.		Jaszczew	E	195.44	43.89
5.		Krościenko	E	tylko pzb.	-
6.		Potok	T	9.54	-
7.		Węglówka	T	1.67	-
8.	Ropa	Bóbrka - Rogi	E	tylko pzb.	-

9.	naftowa	Iwonicz - Zdrój	E	1.52	1,52
10.		Jaszczew	E	41.78	6,46
11.		Krościenko	E	tylko pzb.	
12.		Potok	E	11.99	5.26
13.		Turaszówka	E	4.77	3.96

Źródło: Państwowy instytut geologiczny; stan na 31.12.2008 r.

Gleby powiatu krośnieńskiego charakteryzuje zmienność typologiczna związana z budową geologiczną, morfologią terenu, stosunkami wodnymi, charakterem szaty roślinnej oraz działalnością człowieka. Zdecydowanie przeważają gleby brunatne kwaśne, rzadziej wyługowane, wytworzone z glin ilastych i pyłów, średnio głębokie i głębokie. W rejonach górskich gleby są bardziej jednorodne, płytkie, szkieletowe kwaśne, brunatne i bielcowe. Północna i środkowa część powiatu posiada dogodne warunki do prowadzenia upraw rolniczych (szczególnie zbóż) i ogrodnictwa, a południowa z bardzo dużym udziałem użytków zielonych sprzyja hodowli bydła i owiec.

Z badań przeprowadzonych przez Okręgową Stację Chemiczno – Rolniczą w ciągu ostatnich 3 lat wynika, że na terenie powiatu krośnieńskiego w roku 2009 udział gleb kwaśnych i bardzo kwaśnych stanowił 75% przebadanych prób. Podstawowymi czynnikami degradacji gleb są zjawiska erozyjne, zakwaszenie gleb, zanieczyszczenie gleb substancjami chemicznymi i eksploatacja surowców. Zanieczyszczenia mają charakter punktowy (emisja zakładów przemysłowych i wysypiska śmieci) i liniowy (wzdłuż szlaków komunikacyjnych o znacznym natężeniu ruchu).

Obszar lasów w powiecie krośnieńskim wg podziału na krainy przyrodniczo-leśne, leży w zasięgu VIII Krainy Karpackiej, co wpływa na przyrodnicze zróżnicowanie lasów i warunki hodowli lasu.

Powiat krośnieński jest regionem o dużej lesistości. Grunty leśne zajmują powierzchnię 33 206,4 ha. Średnia lesistość powiatu wynosi 35,6% i jest wyższa od średniej krajowej (29%). Ponad 82 % powierzchni lasów stanowią lasy własności Skarbu Państwa.

Na terenie powiatu gospodarkę leśną prowadzą nadleśnictwa: Dukla, Rymanów oraz Kołaczyce (na północnej części gminy Wojaszówka) podległe Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie. Rozmieszczenie lasów jest nierównomierne. Duże i zwarte kompleksy leśne znajdują się w południowej części powiatu. Gminą o najwyższym wskaźniku

lesistości jest gmina Dukla (54.6 %), co stanowi prawie 20% zasobów leśnych powiatu. Najniższym wskaźnikiem lesistości charakteryzuje się gmina Krościenko Wyżne (3,9%).

Lesistość, zróżnicowanie siedlisk zależy od wysokości nad poziomem morza, wysokości masywu, wystawy zbocza i podłoża geologicznego. Najliczniej występującym siedliskiem lasów powiatu jest las górski o wysokiej produktywności. Siedliska wyżynne występują głównie w dzielnicy Pogórza Środkowobeskidzkiego (las wyżynny). Najliczniej występującymi gatunkami są: buk zwyczajny i jodła pospolita, sosna oraz dąb, brzoza, jawor, klon, olcha. Pod względem struktury wiekowej największy udział w lasach mają drzewostany w klasie III wieku (41-60 lat). Jednocześnie, głównie w części południowej, występuje stosunkowo duża ilość drzewostanów w V i wyższych klasach wiekowych (81 lat i powyżej). 80 % powierzchni leśnej stanowią lasy ochronne tj. obszary leśne podlegające ochronie ze względu na spełniane funkcje (m.in. lasy wodochronne, glebochronne, uzdrowiskowo-klimatyczne, krajobrazowe, masowego wypoczynku ludności, położone do 10 km od granic administracyjnych miast ponad 50 tys. mieszkańców). Znaczna część kompleksów leśnych, często lasów naturalnych została objęta ochroną prawną znajduje się w granicach parku narodowego, parków krajobrazowych, rezerwatów przyrody oraz obszarów chronionego krajobrazu.

Walory przyrodnicze powiatu krośnieńskiego sprawiły, że 59 020,7 ha tj. ok. 65 % obszaru objęta jest ochroną prawną, z czego:

- park narodowy – pow. 1 155,6 ha
- rezerваты przyrody – pow. 555,9 ha
- parki krajobrazowe – pow. 2 6833,0 ha
- obszary chronionego krajobrazu – pow. 3 1014,0 ha
- stanowiska dokumentacyjne – pow. 1,0 ha
- użytki ekologiczne – pow. 17,1 ha
- pomniki przyrody – 90

Park narodowy stanowi najwyższą formę ochrony przyrody w Polsce. Na jego obszarze ochronie podlega całość przyrody oraz swoiste cechy krajobrazu.

Na terenie powiatu krośnieńskiego znajduje się część Magurskiego Parku Narodowego (obszar w południowo-zachodniej części gminy Dukla o pow. 1138,6 ha. tj. 5,7% całego obszaru Parku).

Park ustanowiony z dniem 1 stycznia 1995 r. obejmuje znaczną część obszaru źródłiskowego rzeki Wisłoki, masyw Magury Wątkowej oraz fragmenty głównego grzbietu karpackiego przy granicy ze Słowacją porośniętego zwartymi kompleksami leśnymi. Lasy zajmują około 93% powierzchni Parku. Uwagę zwracają dobrze zachowane naturalne starodrzewy jodłowe, odznaczające się zdrowotnością i dynamiką odnowień oraz dominujące drzewostany bukowe.

Leśny charakter Parku nie umniejsza znaczenia i wartości półnaturalnych, łąk i pastwisk, które stanowią ważny składnik bioróżnorodności tego terenu. Szata roślinna ma znamiona obszaru przejściowego między Karpatami Wschodnimi a Zachodnimi.

Zróznicowanie flory Magurskiego Parku Narodowego wyznacza granica dwu równych powierzchniowo pięter roślinnych. Piętro pogórza (do 530 m n.p.m.) zachowało fragmenty naturalnych leśnych zbiorowisk grądu, olszynki karpackiej i olszynki bagiennej. W reglu dolnym (powyżej 530 m n.p.m.) przeważa żyzna buczyna karpacka. W obu piętrach znaczne powierzchnie zajmują lasy jodłowe i jodłowo-świerkowe oraz sztuczne drzewostany z dominującą sosną i brzozą. Do najcenniejszych drzewostanów zalicza się również buczyny.

O wartości florystycznej Parku świadczy pokaźna liczba roślin rzadkich i interesujących, w tym gatunki ustawowo chronione. Wśród gatunków objętych ochroną całkowitą występują: tojady dziobaty i mołdawski, pokrzyk wilcza jagoda, obrazki plamiste, parzydło leśne, podrzeń żebrowiec, dziewięciśli beżłodygowy, buławnik wielokwiatowy, żłobik koralowy, goździk kosmaty i wawrzynek wilczełyko.

Obszar Parku jest jedną z najbogatszych w Beskidzie Niskim ostoi fauny leśnej. Żyją tu różne gatunki ssaków, wśród nich ssaki drapieżne jak: niedźwiedź brunatny, ryś, żbik, wydra, wilk, lis a nawet ostatnio spotykany jenot.

Największą liczebność wykazują ssaki kopytne: jelen europejski, sarna i dzik. Z kilku gatunków łasicowatych najliczniejsza jest kuna leśna. Introdukowane w latach osiemdziesiątych bobry mają już na terenie Parku kilka stanowisk.

Badania awifauny potwierdziły występowanie wielu gatunków ptaków, w tym ponad 100 lęgowych, a wśród nich wiele gatunków rzadkich i zagrożonych jak: orzeł przedni, orlik krzykliwy, puchacz trzmielojad.

Przyjmuje się, że w Magurskim Parku Narodowym żyje co najmniej 200 gatunków zwierząt objętych ochroną całkowitą.

Rezerwat przyrody jest drugą co do rangi formą ochrony przyrody. Podstawowym celem istnienia rezerwatów przyrody jest stworzenie warunków przetrwania dla świata

roślin i zwierząt poprzez ochronę różnorodności biocenoz oraz zawartego w nich materiału genetycznego. Rezerwaty stwarzają szansę dla rozwoju dziko występujących gatunków roślin i zwierząt, łącznie z ich siedliskami, a jednocześnie zapewniają trwałe istnienie różnych form geomorfologicznych i geologicznych, stanowiących o istnieniu naturalnego krajobrazu.

W powiecie krośnieńskim utworzono 8 rezerwatów przyrody o łącznej powierzchni 556 ha, z tego w gminach Dukla – 7, w Korczynie – 1, są to rezerwaty:

„Modrzyna” w Barwinku o pow. 17,69 ha – florystyczny, naturalne stanowisko modrzewia polskiego

„Prządki” w Czarnorzekach o pow. 13,62 ha – geologiczny, grupa skał piaskowcowych na grzbiecie górskim

„Cisy w Nowej Wsi” o pow. 2,18 ha – florystyczny, naturalne stanowisko cisa pospolitego

„Rezerwat Tysiąclecia na Górze Cergowej” w Jasionce i Cergowej o pow. 63,50 ha – leśny, naturalny las mieszany z przewagą buczyny karpackiej

„Igiełki” w Mszanie o pow. 27,88 ha – florystyczny, naturalne stanowisko cisa pospolitego

„Przełom Jasiołki” w Daliowej, Tylawie i Zawadce Rymanowskiej o pow. 123,41 ha – leśny, malowniczy odcinek rzeki Jasiołki pomiędzy górami Piotruś i Ostra, naturalne zespoły leśne.

„Wadernik” w Ropiance o pow. 10,72 ha – florystyczny, naturalne stanowisko cisa pospolitego w otoczeniu lasu jodłowo-bukowego.

„Kamień nad Jaśliskami” w Jaśliskach i Lipowcu o pow. 302,32 ha - leśny, ochrona buczyny karpackiej.

Park krajobrazowy tworzony jest na obszarze posiadającym wartości nie tylko przyrodnicze ale także historyczne i kulturowe. Grunty na terenach parków krajobrazowych są nadal wykorzystywane gospodarczo, jednak wszelka działalność musi uwzględniać zachowanie wartości przyrodniczych i krajobrazowych.

Na obszarze powiatu krośnieńskiego leżą części 2 parków krajobrazowych o łącznej powierzchni 27 429,0 ha.

Jaśliski Park Krajobrazowy utworzony został dla ochrony górnego dorzecza Jasiołki i źródlisk Wisłoka we wschodnim pasie Beskidu Niskiego przy granicy ze Słowacją. Park położony jest w strefie przejściowej między dwiema jednostkami geomorfologicznymi łańcucha Karpat Wschodnich i Zachodnich, między przełęczą Łupkowską a Przełęczą Dukielską. Rzeźba terenu parku ma charakter łagodny - wzniesienia nie przekraczają 1000 m n.p.m., deniwelacje wynoszą 450 - 550 m. Najwyższe szczyty tego obszaru to Kamień (863m

n.p.m.), Danawa (841m n.p.m.) i Kanasiówka (823m n.p.m.). W dolinach i na zboczach występują tarasy i spłaszczenia erozyjne. Interesującą budowę geologiczną wykazują okolice góry Piotruś (727,9 m n.p.m.), gdzie Jasiołka tworzy malowniczy przełom. W strefie szczytowej Piotrusia znajduje się ciąg skałek zbudowanych z piaskowca oraz rumowiska skalne występujące również w masywie Kamienia nad Jaśliskami. Prawie 65% parku stanowią lasy o wysokim stopniu naturalności zbiorowisk roślinnych. Dominującym zbiorowiskiem roślinnym jest buczyna karpacka. Są to głównie drzewostany bukowe lub jodłowe z domieszką jaworu i grabu. Zbiorowiska roślinne stanowi około 900 gatunków roślin naczyniowych. Z chronionych gatunków roślin występują: ciemiężycza zielona, kłokocza południowa, cis pospolity, jęczyznik zwyczajny, parzydło leśne, lulecznica kraińska, omieg górski, ciemiężycza zielona. Fauna Beskidu Niskiego posiada charakter górski ze sporym udziałem gatunków typowych dla puszczy karpackiej. W lasach żyją liczne drapieżniki, m.in. wilki, rysie i żbiki, a także sarny, zające, kuny i wydry. Spośród 152 gatunków ptaków występujących na tym terenie na szczególną uwagę zasługują takie jak: jastrząb gołębiarz, myszołów, krogulec, orlik krzykliwy, dzięcioły, orzeł przedni, puchacz, włośchatka. Na terenie parku występuje 269 gatunków kręgowców w tym: 64 gatunki ssaków, 41 gatunków ryb, 17 gatunków płazów i 7 gatunków gadów. 191 gatunków występujących w parku jest objętych ochroną gatunkową, wśród nich: biegaczowate, niepylak mnemozyna, niedźwiedziówka krasa, traszka karpacka, orzeł przedni, orlik krzykliwy, puszczyk uralski, puchacz, dzięcioł trójpalczasty, bocian czarny, niedźwiedź brunatny, ryś, wydra, bóbr europejski, popielica, rzęsorek mniejszy, podkowiec mały, mroczek posrebrzany.

Czarnorzecko-Strzyżowski Park Krajobrazowy - Park został utworzony w celu ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszarów położonych w strefie przejściowej między Karpatami Wschodnimi i Zachodnimi. Walory tego regionu wynikają z unikalnej budowy geologicznej, interesującej rzeźby terenu, występowania cennych zbiorowisk roślinnych, bogatej fauny oraz stosunkowo niskiego zagrożenia środowiska przyrodniczego. Park położony jest w mezoregionie Pogórza Strzyżowskiego i obejmuje południową część Pogórzy Strzyżowskiego, Dynowskiego oraz północny fragment Dołów Jasielsko - Sanockich. Rozciąga się pasem od Góry Klonowej, poprzez Górę Bardo, Czarnówkę aż do Suchej Góry i Czarnorzek. Rzeźba terenu jest urozmaicona a sieć rzek i potoków dobrze rozwinięta. Ciekawym elementem krajobrazu jest przełom Wisłoka, tworzący tzw. Bramę Frysztacką, a także częste wychodnie skalne piaskowców, uformowane przez erozję w formie ciekawych i malowniczych ostańców. Są one chronione jako pomniki przyrody i rezerваты (rez. Prządki). Lasy zajmują prawie 45% powierzchni parku i mają charakter naturalny. Cechą

wyróżniającą ten obszar jest rzadka na pogórzach strefowość roślinności. W piętrze pogórza, do 450-500 m n.p.m. występują naturalne lasy grądowe z dominującym grabem, bukiem i jodłą i domieszką modrzewia i sosny, a w wyższych partiach występują płaty jedlin. Tereny powyżej 450 - 500m n.p.m. czyli szczytowe partie wzniesień zajmuje regłowa buczyna karpacka a gatunkiem panującym jest jodła i buk. Jedno z najwyższych wzniesień tego obszaru - Górę Chełm, zajmuje rzadka buczyna storczykowa, objęta ochroną w formie rezerwatu przyrody (Góra Chełm). Na najniższych terenach, w dolinach rzek i potoków występują łągi olszowo - jesionowe. Na uwagę zasługują też półnaturalne zbiorowiska łąk i murawy kserotermiczne. Roślinność Pogórza Strzyżowskiego jest bardzo bogata, co wynika z przenikania gatunków flory górskiej i niżowej. Naliczono aż 916 gatunków roślin, z czego 43 to gatunki chronione, m in.: skrzyp olbrzymi, kopytnik pospolity, barwinek pospolity, bluszcz pospolity, pokrzyk wilcza jagoda, cis pospolity. Fauna ma również charakter przejściowy. Żyją tu liczne kręgowce (226 gat.), z których 138 to gatunki chronione a 11 jest zagrożonych wyginięciem np.: traszka karpacka, bocian czarny, orlik krzykliwy, żońna, puchacz. Bogata przeszłość historyczna regionu pozostawiła po sobie wiele pamiątek w postaci zabytków kultury materialnej.

Obszary Natura 2000

Na terenie powiatu krośnieńskiego występują także formy przyrody objęte ochroną Natura 2000, są to:

- PLH180001 Ostoja Magurska
- PLB180002 Beskid Niski
- PLH180015 Łysa Góra
- PLH180014 Ostoja Jaśliska
- PLH180016 Rymanów
- PLH180018 Trzciana
- PLH180009 Sztolnie w Węglówce
- PLH180011 Jasiołka

Szczegółowy opis obszarów Natura 2000 został przedstawiony w **załączniku nr 2**.

Na terenie powiatu krośnieńskiego znajdują się także **obszary chronionego krajobrazu**:

Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego – na terenie powiatu o powierzchni 29665,5 ha (gminy: Dukla – 14365,0 ha, Iwonicz Zdrój – 3792,0 ha, Miejsce Piastowe – 296,3 ha, Rymanów – 11212,2 ha),

Czarnorzecki Obszar Chronionego Krajobrazu – na terenie powiatu o powierzchni 2413,1 ha (gminy: Korczyna – 508,1 ha, Wojaszówka – 1905 ha). Powierzchniowo, zgodnie z Rozporządzeniem Wojewody Krośnieńskiego Nr 17 z dnia 10.07.1998 r., granica Czarnorzeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w powiecie krośnieńskim pokrywa się z granicą Czarnorzecko-Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego.

Pomniki przyrody są najczęściej spotykaną formą indywidualnej ochrony przyrody ożywionej i nieożywionej. Przeważnie są to pojedyncze stare drzewa, aleje, zabytkowe głązy, źródła i inne unikatowe obiekty.

Teren powiatu krośnieńskiego obejmuje:

- grupowe pomniki przyrody,
- pojedyncze pomniki przyrody,
- pomnik przyrody nieożywionej,

Do najbardziej znanych pomników przyrody zalicza się: „Cisy w Nowej Wsi”, „Skałka” w Woli Komborskiej, „Miłorzęb japoński” i „Źródło Bełkotka” w Iwoniczu Zdroju i „Dąb szypułkowy” w Krościenku Wyżnym.

Zestawienie pomników przyrody na terenie powiatu krośnieńskiego przedstawiono w **załączniku 1**.

Użytki ekologiczne stanowią stosunkowo łatwą do wprowadzenia, a istotną z praktycznego punktu widzenia formę ochrony przyrody.

Na obszarze powiatu krośnieńskiego ochroną prawną objęte są trzy użytki ekologiczne o powierzchni 17,1 ha na terenie nadleśnictwa Dukla.

Wnioski monitoringu stanu środowiska:

Gleby

Z badań przeprowadzonych przez Okręgową Stację Chemiczno – Rolniczą w latach 2007-2009 wynika, że na terenie powiatu krośnieńskiego w roku 2009 udział gleb kwaśnych i bardzo kwaśnych stanowił 75% przebadanych prób. W roku 2009 w porównaniu do lat 2007 – 2008 udział gleb bardzo kwaśnych i kwaśnych wzrósł o 5%.

Tabela 30. Stopień zakwaszenia i potrzeb wapnowania (w % UR) ustalone badaniami z 2009 roku w odniesieniu do badań z 2007 – 2008 r.

Okres badań	Odczyn pH			Potrzeby wapnowania
	do 5,5	5,6-6,5	pow. 6,6	

	bardzo kwaśny i kwaśny	lekko kwaśny	obojętny zasadowy	konieczne i potrzebne	wskazane	ograniczone i zbędne
2007–2008r.	70	18	12	67	10	23
2009 r.	75	16	9	74	10	16

Źródło: Raport o stanie środowiska województwa podkarpackiego w 2008r.

Okręgowa Stacja Chemiczno – Rolnicza w Rzeszowie,
Raport podsumowujący badania agrochemiczne gleby wykonywane przez Okręgową Stację Chemiczno - Rolniczą w Rzeszowie na terenie powiatu krośnieńskiego w 2009 r.

Nadmierne zakwaszenie gleb powoduje niekorzystne skutki dla rolnictwa oraz ochrony środowiska przyczyniając się między innymi do tego, że plony są niższe, gorszej jakości i bardziej zanieczyszczone. Z gleb kwaśnych następuje większe wypłukiwanie pierwiastków i związków chemicznych, które trafiają do wód gruntowych, dalej wgłębnymi, a także powierzchniowymi powodując ich zanieczyszczenie. Odczyn w bardzo dużym stopniu decyduje o mobilności i biodostępności metali ciężkich i jonowych zanieczyszczeń organicznych. Zanieczyszczenie gleb metalami ciężkimi prowadzi do chemicznego przekształcania gleby i jest jednym z najgroźniejszych typów degradacji. Metale ciężkie, których, główne źródło stanowią emisje przemysłowe oraz emisje pochodzenia komunikacyjnego, w odróżnieniu od gazowych zanieczyszczeń, charakteryzuje inny sposób rozprzestrzeniania się, gdyż większość z nich występuje w postaci pyłowej, a tylko najdrobniejsze w postaci aerozoli. W konsekwencji wysokich stężeń takich metali jak cynk, kadm, miedź, chrom, ołów, kobalt i innych następuje dezaktywizacja środowiska, prowadząca nierzadko do zaniku szaty roślinnej.

Dla potrzeb oceny zawartości metali ciężkich w glebach Podkarpacia, województwo podzielono na trzy różniące części. Ocenę oparto na badaniach prowadzonych przez Okręgową Stację Chemiczno – Rolniczą w Rzeszowie na przestrzeni kilkunastu ostatnich lat, kiedy badania prowadzono na szeroka skalę. W latach 2004-2008 wykonano niewielką ilość badań i miały one charakter lokalny. Uzyskane wyniki zostały wykorzystane do zestawień, ale w ocenie zostały uwzględnione również wyniki badań z lat wcześniejszych. Biorąc pod uwagę fakt, że okres „rozpadu” metali ciężkich w glebie jest długi oraz brak znaczącego zanieczyszczenia z zewnątrz w warunkach Podkarpacia pozwala uznać wyniki z lat 1999-2003 za wiarygodne, odzwierciedlające stan faktyczny. Wyniki badań dla części województwa, w której znajduje się powiat krośnieński przedstawia poniższa tabela.

Tabela 31. Poziom zawartości metali ciężkich w glebach województwa podkarpackiego (część południowa) – badania z lat 1999-2003 oraz lat późniejszych.

Część	Zawartość w mg/kg p.s.m. gleby (wartości uśrednione z większej ilości oznaczeń)
-------	--

województwa	Pb	Cd	Cu	Ni	Zn	As
południowa	24,8	0,34	14,8	20,9	64,9	2,0

Źródło: Raport o stanie środowiska województwa podkarpackiego w 2008 r.

Do degradacji gleb oprócz zakwaszenia gleb przyczynia się ich zubożenie w podstawowe składniki pokarmowe tj. fosfor, potas, magnez.

Fosfor stanowi podstawowy składnik pokarmowy roślin, pełni zasadniczą rolę we wszystkich procesach fizjologicznych roślin, jego niedobór powoduje obniżenie wielkości i jakości plonów oraz gorsze wykorzystanie pozostałych składników przez rośliny, co może prowadzić do ich wypłukiwania i zanieczyszczenia wód. Potas jest składnikiem łatwo rozpuszczalnym, wypłukiwanym z gleby w warunkach kwaśnego odczynu. Magnez jest głównym składnikiem chlorofilu, bierze udział w asymilacji CO₂. Wyniki zasobności makroelementów na podstawie danych Okręgowej Stacji Chemiczno – Rolniczej w Rzeszowie zebranych w latach 2007 – 2008 oraz w roku 2009 zestawiono poniżej.

Tabela 32. Zasobność gleb ustalona badaniami z 2009 roku w odniesieniu do badań lat z lat 2007-2008.(% badanych prób)

Lata badań	Zawartość w % użytków rolnych.								
	Fosfor			Potas			Magnez		
	b. niska i niska	średnia	wysoka i bardzo wysoka	b. niska i niska	średnia	wysoka i bardzo wysoka	b. niska i niska	średnia	wysoka i bardzo wysoka
2007-2008	78	11	11	30	34	36	6	7	87
2009	81	11	8	38	34	28	10	9	81

Źródło: Raport o stanie środowiska województwa podkarpackiego w 2008r.- Okręgowa Stacja Chemiczno – Rolnicza w Rzeszowie
Raport podsumowujący badania agrochemiczne gleby wykonywane przez Okręgową Stację Chemiczno - Rolniczą w Rzeszowie na terenie powiatu krośnieńskiego w 2009 r.

Na terenie powiatu krośnieńskiego bardzo duża ilość gleb wykazujących deficyt przyswajalnego fosforu, zawartość bardzo niską i niską w roku 2009 wykazało 81% badanych gruntów. Nadmierne zakwaszenie, niedobory fosforu i potasu w glebie, przy jednoczesnym nieznacznym wapnowaniu i nawożeniu NPK mogą punktowo wywoływać symptomy chemicznej degradacji gleby. Oceniając parametry gleby w poszczególnych gminach, należy podkreślić, że największa ilość gleb kwaśnych i jednocześnie mało zasobnych w fosfor i potas stwierdzono w Gminie Dukla. Gleby wspomnianej gminy w 80% wykazują odczyn bardzo kwaśny i kwaśny (pH nie przekracza 5,5). Niedobór fosforu

dotyczy ponad 90%, a potasu ponad 50% użytkowanych rolniczo gleb. W innych gminach deficyt fosforu jest także bardzo duży, o czym świadczy wskaźnik procentowy, określający ilość gleb o zawartości bardzo niskiej i niskiej fosforu:

- Chorkówka – 87%
- Iwonicz – Zdrój – 86%
- Miejsce Piastowe – 82%
- Rymanów – 82%
- Jedlicze – 73%.

Do terenów zdegradowanych oraz zdewastowanych należą także, istniejące na terenie powiatu pozostałości po wydobyciu ropy naftowej, są to kopanki – wyrobiska o głębokości od 4 do 60 m, często posiadające drewniane ocembrowanie. Tereny te, ze względu na zagrożenie jakie stwarzają (w szczególności wodnego oraz glebowego) wymagają likwidacji oraz rekultywacji.

Wody

Wody podziemne powiatu krośnieńskiego należą do jednolitej części wód podziemnych nr 157. Jednolite części wód podziemnych zostały wyznaczone z uwzględnieniem typów i rozciągłości poziomów wodonośnych, związku wód podziemnych z ekosystemami lądowymi i wodami powierzchniowymi, możliwością poboru wód oraz w nawiązaniu do charakteru i zasięgu antropogenicznego przekształcania chemizmu i dynamiki wód podziemnych. Ponieważ na terenie powiatu krośnieńskiego nie ma punktu pomiarowo - kontrolnego, monitorującego wody podziemne, wykorzystano wyniki pomiarów z ppk 59 Krosno (Jednolite części wód nr 157), które klasyfikują wody podziemne do V klasy czystości. W latach wcześniejszych jakość wód podziemnych kwalifikowała się także do V klasy jakości. Dodatkowo biorąc pod uwagę lata 2000-2004 wody podziemne powiatu krośnieńskiego zaliczają się (utrzymują się) do wód złej jakości.

Tabela 1. Zmiany klasyfikacji jakości wód powierzchniowych na terenie powiatu krośnieńskiego w latach 2004-2007

Lp.	Rzeka	Ppk.	Km	2004r.	2005r.	2006r.	2007r.
				klasa jakości			
1	Wisłok	Rudawka Rymanowska	178,6	II	II	II	III
2	Morwana	Iskrzynia	1,0	III	III	IV	V

Źródło: Raport o stanie środowiska województwa podkarpackiego w latach 2000 – 2007 – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska

Powietrze

Z przeprowadzonych na terenie powiatu krośnieńskiego¹ ocen jakości powietrza (ze względu na ochronę zdrowia) wynika, że:

- brak przekroczeń poziomów dopuszczalnych dwutlenku siarki oraz dwutlenku azotu,
- wzrost zanieczyszczenia pyłem zawieszonym PM10 (z 58% normy w roku 2006 do 65% normy w roku 2008),
- brak przekroczeń poziomów dopuszczalnych arsenu (17% normy),
- przekroczenie poziomów dopuszczalnych kadmu (118% normy) oraz benzo(a)piranu (320% normy),
- brak przekroczeń dopuszczalnych niklu (6,5% normy),
- brak przekroczeń dopuszczalnych ołowiu (4% normy).

Ze względu na ochronę roślin, na podstawie wyników badań z roku 2008 oraz lat ubiegłych, w zakresie dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, strefa krośnieńsko – sanocka, w której znajduje się powiat krośnieński zaliczona została do klasy A. Na obszarze województwa podkarpackiego nie ma punktu pomiarowego do badań stężeń ozonu ze względu na ochronę roślin. Opierając się na informacji o wartości AOT40 obliczonej ze stężeń 1- godzinnych ozonu w sezonie wegetacyjnym (IV-31 VII) ze stacji pomiarowej w Szymbarku, która w 2008 roku wyniosła około 11033 $\mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$ (61,3% normy), oraz danych o wysokości stężeń dwutlenku azotu (prekursora ozonu) na stanowiskach pomiarowych przeznaczonych do prowadzenia pomiarów zanieczyszczeń powietrza ze względu na ochronę roślin lokalizowanych w miejscowościach Żydowskie i Nieznajowa, województwo podkarpackie zakwalifikowano do klasy A.

Hałas

Uciążliwość hałasową stanowi głównie hałas komunikacyjny, występujący wzdłuż ciągów komunikacyjnych - dróg, ulic, szczególnie tras tranzytowych, kolei. Badania prowadzone przez WIOŚ w latach 2001-2005 wykazują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w miejscowości Dukla oraz Miejsce Piastowe, które są zlokalizowane wzdłuż tras w kierunku przejść granicznych. Ponadto pomiary poziomu hałasu wykonane w 2004 r. na terenie uzdrowiska w miejscowości Rymanów wykazały przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, obowiązujących dla obszarów A ochrony uzdrowiskowej.

¹ Na terenie powiatu krośnieńskiego brak jest punktów pomiarowych pyłu zawieszonego PM10, arsenu, kadmu, niklu ołowiu oraz benzo(a)pirenu. Pomiary dwutlenku siarki oraz dwutlenku azotu prowadzone są tylko na terenach uzdrowiskowych. W związku z tym w ocenie powietrza powiatu krośnieńskiego wykorzystane zostały także wyniki z punktów pomiarowych zlokalizowanych w Krośnie, przy ul. Kisielewskiego oraz z pomiarów wykonanych na stałej stacji pomiarowej Krosno – Kleptówki.

Odpady

Niewłaściwa gospodarka odpadami jest jednym z najważniejszych problemów w dziedzinie środowiska, których w ostatnich latach nie udało się rozwiązać.

Szacuje się, że w powiecie krośnieńskim w roku 2006 wytworzono ok. 23,9 tys. Mg odpadów komunalnych. W odpadach powstających na terenach miejskich dominują odpady kuchenne ulegające biodegradacji (26,4%) oraz papier i tektura (22,1%), a także tworzywa sztuczne (15,2%). Natomiast na terenach wiejskich najwięcej jest odpadów mineralnych (29,6%). Wg danych z gmin, w roku 2006 ok. 81% mieszkańców powiatu krośnieńskiego objęta była zorganizowanym zbieraniem odpadów komunalnych. W konsekwencji, w roku tym zebrano jedynie 13,1 tys. Mg odpadów komunalnych, czyli ok. 55% masy odpadów wytworzonych. Jest to spowodowane nie tylko nie zawieraniem przez część mieszkańców umów na odbieranie odpadów z nieruchomości, ale również zaniżaniem przez niektóre przedsiębiorstwa ilości zbieranych odpadów w raportach czy pozbywaniem się odpadów w sposób nielegalny i niekontrolowany (dzikie wysypiska, spalanie w piecach). Odpady zbierane są głównie w postaci zmieszanej; selektywnie zebrano w roku 2006 jedynie ok. 4,6% masy zebranych odpadów (dla porównania, w 2002 roku – 2,8%). Podstawowym sposobem postępowania z zebranymi odpadami jest ich unieszkodliwianie na składowiskach odpadów (w 2006 r. – 95,4% masy zebranych odpadów). Na terenie powiatu krośnieńskiego znajdują się 2 składowiska o łącznej pojemności ok. 292 290,0 Mg odpadów. W roku 2006 wytworzono 11 808,39 Mg odpadów pochodzenia przemysłowego i 5 176,53 Mg odpadów niebezpiecznych. Na terenie powiatu krośnieńskiego nie funkcjonują składowiska odpadów przemysłowych lub niebezpiecznych i nie jest przewidywana budowa takich instalacji w najbliższym okresie czasu, natomiast znajduje się jedna instalacja termicznego unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych. Jest to Raf – Ekologia Sp. z o.o. w Jedliczu – spalarnia odpadów o wydajności 1,20 Mg/h. Ponadto, wykaz funkcjonujących na terenie powiatu instalacji odzysku odpadów niebezpiecznych szczegółowo opisane zostały w Planie Gospodarki Odpadami dla powiatu krośnieńskiego.

Pola elektromagnetyczne

Cechą współczesnej cywilizacji jest rosnące promieniowanie elektromagnetyczne emitowane głównie przez obiekty elektroenergetyczne (linie i stacje elektroenergetyczne, elektrociepłownie i elektrownie), obiekty radiokomunikacyjne (stacje nadawcze radiowe i telewizyjne, stacje bazowe telefonii komórkowej), obiekty radiolokacyjne.

Na podstawie wyników przeprowadzonych badań nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych na wyznaczonych obszarach powiatu. Na terenie powiatu krośnieńskiego średnie wartości składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego wyniosły odpowiednio:

- w punkcie pomiarowym na terenie Gminy Korczyna – 0,12 V/m
- w punkcie pomiarowym na terenie Gminy Miejsce Piastowe - 0,12 V/m.

Badania poziomów pól elektromagnetycznych przeprowadzone w 2008 r. na obszarze województwa podkarpackiego wskazują, że najwyższe, jednak dużo niższe od dopuszczalnych, poziomy pól elektromagnetycznych występują w dużych aglomeracjach miejskich. W mniejszych miastach oraz na obszarach wiejskich, z uwagi na mniejszą koncentrację źródeł promieniowania, wykazuje się odpowiednio niższe poziomy pól elektromagnetycznych.

Skutki braku realizacji założeń Planu:

- zwiększanie ilości odpadów składowanych,
- wzmożone emisje odorów i biogazy,
- mieszanie odpadów komunalnych i niebezpiecznych,
- zwiększanie się ilości „dzikich wysypisk”,
- brak rozwoju systemów odzysku i unieszkodliwiania odpadów,
- niewłaściwe postępowanie z odpadami przez mieszkańców (np. spalanie we własnych piecach),
- brak wyeliminowania wyrobów zawierających azbest.

Wpływ braku realizacji założeń planu na środowisko przyrodnicze i ludzi:

- wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza (w tym dioksan, włókien azbestowych),
- przedostawanie się zanieczyszczeń (np. metali ciężkich, zanieczyszczeń mikrobiologicznych) do wód powierzchniowych i podziemnych,
- wzrost zanieczyszczeń gleby (np. wzrost zakwaszenia, który wpływa na kumulowanie się metali ciężkich w glebie),
- degradacje gleb uprawnych,
- wzrost zużycia surowców naturalnych,
- dewastacja siedlisk naturalnych,
- dewastacja walorów krajobrazowych,
- wzrost zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Powyższe przewidziano również w „Prognozie oddziaływania na środowisko projektu dokumentu „ Planu Gospodarki odpadami dla Województwa Podkarpackiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2019.”

5. Diagnoza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Generalnie znaczące oddziaływania pozytywne dotyczą obszaru całego powiatu, stąd diagnoza stanu środowiska obszarów przez nie objętych, również zawiera się we: wnioskach monitoringu stanu środowiska, w którego zakresie badano: powietrze, opady atmosferyczne, wody powierzchniowe i podziemne (rozdział 4).

Natomiast ewentualne znaczące negatywne oddziaływania na środowisko związane są z rozbudową systemu gospodarki odpadami komunalnymi (zgodnie z wyznaczonym ZZO „Krosno-Jasło), w ramach którego na terenie powiatu krośnieńskiego planowane jest:

- Budowa kwatery nr II na składowisku odpadów w Dukli,
- Budowa kompostowni (gmina Dukla),
- Budowa sortowni w miejscowości Żarnowiec.

6. Identyfikacja problemów ochrony środowiska istniejących z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów chronionych

Zagrożenia dla środowiska jakie mogą wystąpić mogą mieć swoje źródła przede wszystkim w działalności człowieka: transport, energetyka, rolnictwo, przemysł, jak również w klęskach żywiołowych.

Z punktu widzenia projektu PGO istotnym problemem jest także sposób zagospodarowania strumienia zmieszanych odpadów komunalnych. Większość odpadów trafia na składowisko odpadów, jedynie ich część jest zbierana selektywnie i przekazywana do odzysku. Obecny system gospodarki odpadami nie jest w stanie zapewnić spełnienia wszystkich przyszłych wymogów prawnych dotyczących poziomów odzysku surowców wtórnych i ograniczenia składowania odpadów komunalnych, szczególnie frakcji ulegającej biodegradacji.

Główne problemy ochrony środowiska w zakresie gospodarki odpadami zidentyfikowane na terenie powiatu:

1. Niedostateczna ilość mieszkańców posiadających podpisane umowy na odbieranie odpadów z posesji oraz niewłaściwe postępowanie z częścią wytworzonych odpadów

(np. spalanie w piecach tworzyw sztucznych) i porzucanie odpadów na tzw. dzikich wysypiskach.

2. W powiecie brak jest instalacji do odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych (poza składowaniem), co w konsekwencji prowadzi do tego, że główna masa zebranych odpadów komunalnych jest składowana.
3. Zbyt niski postęp w selektywnym zbieraniu odpadów komunalnych, w tym w szczególności odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych. Wdrażanie systemu selektywnego zbierania odpadów z sektora komunalnego wymaga przyspieszonych działań w tym zakresie.
4. Niska aktywność części gmin w działaniach związanych z tworzeniem ponadgminnych jednostek organizacyjnych, które realizowałyby kompleksową gospodarkę odpadami komunalnymi
5. Brak nawyku mieszkańców do wykorzystywania opakowań wielokrotnego użytku.

Istotny problem stanowią również odpady wytwarzane w sektorze gospodarczym.

Wśród problemów należy wymienić:

1. Rozproszenie wytwórców niektórych rodzajów odpadów (np. rolnictwa, wytwórców olejów (dot. olejów przepracowanych)), co utrudnia właściwe ich zagospodarowanie.
2. Problemy z zagospodarowaniem osadów ściekowych (z oczyszczalni ścieków przemysłowych i komunalnych), które są najczęściej składowane.
3. Brak skutecznego sposobu zbierania odpadów niebezpiecznych z małych i średnich przedsiębiorstw.
4. Brak prowadzenia ewidencji wytwarzanych odpadów w wielu placówkach medycznych i weterynaryjnych (głównie w małych lub indywidualnych praktykach).
5. Brak systemu zbierania przeterminowanych lekarstw z gospodarstw domowych.

Może to nieść za sobą następujące skutki:

- zanieczyszczanie lasów,
- zanieczyszczanie wód,
- zanieczyszczanie gleb,
- zanieczyszczanie atmosfery (tu szczególnie ważne jest eliminowanie nawyków spalania odpadów w przydomowych piecach),
- niszczenie siedlisk,
- dewastacje krajobrazu przyrodniczego.

7. Identyfikacja celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym lub krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2010

Główne założenia polityki państwa w zakresie gospodarki odpadami zostały określone Krajowym Planem Gospodarki Odpadami 2010, który za główne cele wskazuje:

- utrzymanie tendencji oddzielania wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymogami ochrony środowiska,
- zmniejszenie ilości wszystkich odpadów kierowanych na składowiska odpadów,
- zamknięcie do końca 2009 r. wszystkich krajowych składowisk nie spełniających wymagań technicznych,
- wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów,
- stworzenie kompleksowej bazy danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami w Polsce.

Cele nadrzędne wskazane w KPGO 2010 w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi:

- objęcie zorganizowanym systemem zbierania odpadów komunalnych 100% mieszkańców, najpóźniej do końca 2007 r.,
- zapewnienie objęcia wszystkich mieszkańców systemem selektywnego zbierania odpadów najpóźniej do końca 2007 r.,
- zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów: do 2010r. nie więcej niż 75%, do 2013r. nie więcej niż 50% oraz do 2020r. nie więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995r.,
- zmniejszenie masy składowanych odpadów komunalnych do maksymalnie 85% wytworzonych odpadów do końca 2014 r.,
- zredukowanie liczby składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, na których są składowane odpady komunalne do końca 2014 r..

Cele nadrzędne wskazane w KPGO 2010 w zakresie gospodarowania odpadami niebezpiecznymi:

- całkowite zniszczenie i wyeliminowanie PCB ze środowiska do 2010r. oraz likwidację do 2011r. odpadów zawierających PCB o stężeniu poniżej 50ppm,
- w latach 2007-2018 utrzymanie poziomu odzysku olejów odpadowych na poziomie co najmniej 50%, a recyklingu rozumianego jako regeneracja na poziomie co najmniej 35%,
- osiągnięcie zdefiniowanych w ustawie z dnia 11 maja 2001r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej poziomów odzysku i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów w latach 2007-2009 oraz w latach 2010-2018 osiągnięcie poziomów zbierania i recyklingu (zdefiniowanych i określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. WEL 266 z 26.9.2006r.),
- w latach 2007-2018 podniesienie efektywności selektywnego zbierania odpadów medycznych i weterynaryjnych,
- zapewnienie pełnej skuteczności działania systemu zbierania i demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz odzysku, w tym recyklingu, odpadów powstających z pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- rozbudowa systemu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego ukierunkowane na całkowite wyeliminowanie ich składowania,
- osiągnięcie od 1 stycznia 2008r. poziomu selektywnego zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości 4kg/mieszkańca/rok,
- w latach 2007-2018 sukcesywne osiągnięcie celów określonych w uchwalonym w dniu 14 maja 2002r. przez Radę Ministrów „Programie usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest stosowanych na terytorium Polski”,

Cele nadrzędne wskazane w KPGO 2010 w zakresie gospodarowania odpadami pozostałymi:

- w latach 2007-2018 rozbudowa systemu zagospodarowania zużytych opon, w tym osiągnięcie poziomów odzysku i recyklingu zużytych opon zgodnych z ustawą z dnia 11 maja 2001r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej,

- w latach 2007-2018 rozbudowa systemu selektywnego zbierania odpadów z remontów, budowy i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej i odzysku, aby osiągnąć poziomy: 50% odzysku w 2010r. oraz 80% odzysku w 2018r.,
- do 2018r. ograniczenie składowania osadów ściekowych, zwiększenie ilości komunalnych osadów ściekowych przetwarzanych przed wprowadzeniem do środowiska oraz osadów przekształcanych metodami termicznymi, maksymalizacja stopnia wykorzystania substancji biogennych zawartych w osadach przy jednoczesnym spełnieniu wszystkich wymogów dotyczących bezpieczeństwa sanitarnego i chemicznego,
- w latach 2007-2010 zwiększenie udziału odpadów poddawanych procesom odzysku do 82% w 2010r. oraz zwiększenie udziału odpadów unieszkodliwianych poza składowaniem do 5% w 2010r., zaś w latach 2011-2018 zwiększenie udziału odpadów poddawanych procesom odzysku do 85% w 2018r. oraz zwiększenie udziału odpadów unieszkodliwianych poza składowaniem do 7% w 2018r.

Główne kierunki działań w zakresie gospodarowania odpadami wskazane w KPGO 2010:

- identyfikacja edukacji ekologicznej promującej właściwe postępowanie z odpadami oraz prowadzenie skutecznej kampanii informacyjno-edukacyjnej w tym zakresie,
- wprowadzenie i monitorowanie rzeczywistych wskaźników wytwarzania i morfologii odpadów celem zdiagnozowania potrzeb w zakresie gospodarowania odpadami,
- wspieranie wdrażania efektywnych ekonomicznie i ekologicznie technologii odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym technologii pozwalających na oddziaływanie energii zawartej w odpadach w procesach termicznego i biochemicznego ich przekształcania,
- weryfikacja lokalizacji dotychczas istniejących składowisk odpadów oraz eliminowanie uciążliwości dla środowiska związanych z ich eksploatacją, w tym zamykanie i rekultywacja składowisk nie spełniających wymogów prawa,
- wzmocnienie kontroli podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów,
- wprowadzenie instrumentów finansowych umożliwiających realizację zadań w zakresie gospodarki odpadami przez jednostki samorządu terytorialnego i dyscyplinujących jednostki samorządu w zakresie wykonywania przez nie obowiązków,
- wyeliminowanie praktyk niewłaściwej eksploatacji i rekultywacji składowisk odpadów.

Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 – 2012 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2016

Cele średniookresowe do 2016 r.

- utrzymanie tendencji oddzielenia ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju (mniej odpadów na jednostkę produktów, mniej opakowań, dłuższe okresy życia produktów itp.),
- znaczne zwiększenie odzysku energii z odpadów komunalnych w sposób bezpieczny dla środowiska,
- zamknięcie wszystkich składowisk, które nie spełniają standardów UE i ich rekultywacja,
- sporządzenie spisu zamkniętych oraz opuszczonych składowisk odpadów wydobywczych, wraz z identyfikacją obiektów wpływających znacząco na środowisko (obowiązek wynikający z dyrektywy 2006/21/WE oraz ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865),
- eliminacja kierowania na składowiska zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz zużytych baterii i akumulatorów,
- pełne zorganizowanie krajowego systemu zbierania wraków samochodów i demontaż pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- takie zorganizowanie systemu preselekcji sortowania i odzysku odpadów komunalnych, aby na składowiska nie trafiało ich więcej niż 50% w stosunku do odpadów wytworzonych w gospodarstwach domowych

Kierunki działań w latach 2009-2012

- zorganizowanie banku danych o odpadach (do końca 2009 r.),
- reforma obecnego systemu zbierania i odzysku odpadów komunalnych w gminach, dająca władzom samorządowym znacznie większe uprawnienia w zarządzaniu i kontrolowaniu systemu (do końca 2009 r.),
- zwiększenie stawek opłat za składowanie odpadów zmieszanych biodegradowalnych oraz odpadów, które można poddać procesom odzysku,
- finansowe wspieranie przez fundusze ekologiczne inwestycji dotyczących odzysku i recyklingu odpadów, a także wspieranie wdrożeń nowych technologii w tym zakresie,
- dostosowanie składowisk odpadów do standardów UE (do końca 2009 r.),
- wprowadzenie rozwiązań poprawiających skuteczność systemu recyklingu wyeksploatowanych pojazdów,
- finansowe wspieranie przez fundusze ekologiczne modernizacji technologii prowadzących do zmniejszania ilości odpadów na jednostkę produkcji (technologie małodopadowe),
- realizacja projektów dotyczących redukcji ilości składowanych odpadów komunalnych i zwiększenia udziału odpadów komunalnych poddawanych odzyskowi i unieszkodliwieniu wspieranych dotacjami Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko”,

- intensyfikacja edukacji ekologicznej promującej minimalizację powstawania odpadów (np. opakowań, toreb foliowych) i ich preselekcję w gospodarstwach domowych,
- wzmocnienie przez Inspekcję Ochrony Środowiska kontroli podmiotów odbierających odpady od wytwórców oraz podmiotów posiadających instalacje do odzyskiwania i unieszkodliwiania odpadów,

Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podkarpackiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2011-2019

W gospodarce odpadami komunalnymi na terenie województwa podkarpackiego przyjęto następujące cele:

Cele główne:

1. Zapobieganie i minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów komunalnych.
2. Zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymaganiami ochrony środowiska.
3. Minimalizacja ilości odpadów unieszkodliwianych przez składowanie.
4. Objęcie zorganizowanym systemem odbierania odpadów komunalnych, w tym systemem selektywnego zbierania 100% mieszkańców województwa do końca roku 2008.
5. Gospodarowanie odpadami w województwie w oparciu o ponadgminne zakłady zagospodarowania odpadów.
6. Zwiększenie ilości odpadów zbieranych selektywnie w tym odpadów niebezpiecznych.
7. Bezpieczne dla środowiska składowanie odpadów.
8. Wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów.
9. Zamknięcie do końca 2009 r. wszystkich składowisk niespełniających wymogów prawnych i technologicznych.

Cele szczegółowe:

1. Objęcie zorganizowanym systemem odbierania odpadów komunalnych, w tym systemem selektywnego zbierania 100% mieszkańców województwa do końca roku 2008 (ponieważ jak dotąd nie osiągnięto zakładanego w poprzednim WPGO celu).
2. Zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie. W stosunku do ilości tych odpadów wytwarzanych w województwie podkarpackim w roku 1995, zgodnie z zapisami krajowego planu gospodarki odpadami (2006) dopuszcza się do składowania następujące ilości odpadów ulegających biodegradacji:
 - w 2010 r. nie więcej niż 75%,
 - w 2013 r. nie więcej niż 50%,
 - w 2020 r. nie więcej niż 35%

3. Osiągnięcie od 1 stycznia 2008 r. poziomu selektywnego zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości 4kg/mieszkańca/rok (tj. 8,4 tys. Mg w województwie).
4. Zmniejszenie masy składowanych odpadów do maksymalnie do max. 85% ilości odpadów wytwarzanych w roku 2014.

Cele główne dla odpadów powstających w przemyśle na terenie województwa są następujące:

1. w okresie od 2008 r. do 2010 r.:
 - systematyczne zwiększenie udziału odpadów poddawanych procesom odzysku,
 - zwiększenie udziału odpadów unieszkodliwianych poza składowaniem do 5% w 2010 r.
2. w okresie od 2011 r. do 2019 r.:
 - dalsze zwiększenie udziału odpadów poddawanych procesom odzysku,
 - zwiększenie udziału odpadów unieszkodliwianych poza składowaniem do 7% w 2019 r.

Program Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009-2032

Cele:

- sukcesywne eliminowanie stosowanych od wielu lat wyrobów zawierających azbest i oczyszczenie z nich terytorium Polski,
- eliminowanie negatywnych skutków zdrowotnych spowodowanych kontaktem z azbestem,
- sukcesywna likwidacja negatywnego oddziaływania azbestu na środowisko i doprowadzenie do spełnienia wymogów ochrony środowiska.

Zawarte w powyższych dokumentach cele zgodne są z zapisami przyjętych dyrektyw i dokumentów Unii Europejskiej.

Głównym celem opracowanej koncepcji Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu krośnieńskiego jest spełnienie wymogów prawnych wynikających z zapisów aktów prawnych prawa polskiego, prawa lokalnego oraz planów wyższego szczebla to jest: Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2010, Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podkarpackiego.

Biorąc pod uwagę zapisy Planu Gospodarki Odpadami oraz odnosząc je do wyżej przedstawionych zapisów innych dokumentów strategicznych, stwierdza się zgodność jego zapisów i integralność z celami i kierunkami innych strategii dotyczących gospodarowania odpadami.

8. Identyfikacja przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko

Przede wszystkim istotnym jest, że szczegółowa analiza oddziaływań na środowisko poszczególnych inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko możliwa jest **na etapie wydawania decyzji środowiskowej**.

Znaczące oddziaływania negatywne na niektóre komponenty środowiska identyfikuje się w związku rozbudową systemu gospodarki odpadami poprzez realizację następujących instalacji do odzysku i unieszkodliwiania:

- Budowa kwatery nr II na składowisku odpadów w Dukli,
- Budowa kompostowni (gmina Dukła),
- Budowa sortowni w miejscowości Żarnowiec.

W etapie planowania nie można wskazać jednoznacznie oddziaływania inwestycji na środowisko, wynika to z braku informacji na temat szczegółowej lokalizacji, rozmiaru i technologii przedsięwzięcia, które będą możliwe do określenia na etapie opracowania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zgodnie z §2.1 pkt. 39 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko wymagają sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko).

Planowane inwestycje mają charakter proekologiczny, przez co eksploatacja instalacji stanowi pozytywne oddziaływanie na komponenty środowiska. Jednakże analizie podlegają wszystkie etapy inwestycji, dlatego z myślą o etapie budowy instalacji wskazuje się możliwość występowania ewentualnych negatywnych oddziaływań.

Ponadto, obligatoryjnie składowisko odpadów musi spełniać warunki minimalizujące oddziaływanie składowiska na środowisko określone w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 7 września 2005 r. w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach odpadów danego typu (Dz. U. z dnia 28 września 2005 r.), oraz spełniać warunki określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 28 marca 2009 w sprawie wymagań dla składowisk odpadów, co również wzięto pod uwagę w analizie oddziaływania na środowisko.

8.1. Pozytywne

Realizacja Planu Gospodarki Odpadami będzie niosła za sobą przede wszystkim poprawę stanu komponentów środowiska w tym ludzi:

- poprawa współczynników odzysku surowców oraz ograniczenie ilości odpadów lokowanych na składowiskach – zmniejszenie ilości wykorzystania surowców naturalnych, poprzez wzrost świadomości co do celowości ich odzysku oraz rozszerzenie możliwości ich segregacji w celu przygotowania do odzysku,
- wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców skutkujący ograniczeniem niepożądanych zachowań (np. ich spalanie w piecach domowych), zwiększenie poziomu segregacji oraz świadomy wybór produktów i technologii minimalizujących ilości powstających odpadów – zmniejszanie ilości wytwarzanych odpadów, bezpośredni udział w zmniejszaniu emisji zanieczyszczeń do powietrza, a poprzez to zmniejszenie zanieczyszczeń na pozostałe komponenty, ograniczenie dewastacji i degradacji gleb, zanieczyszczeń do wód, ograniczenie dewastacji siedlisk, poprawa estetyki krajobrazu,
- minimalizacja ilości produkowanych odpadów skutkujące ograniczeniem kosztów finansowych i ekologicznych ich zbiórki i unieszkodliwiania (transport, nakłady pracy i sprzętu, sytuacje awaryjne, zapotrzebowanie na teren itp.), w wyniku kampanii informacyjnych,
- ograniczenie powstawania „dzikich wysypisk” odpadów, a w szczególności pozbywania się w ten sposób przez mieszkańców odpadów wielkogabarytowych i niebezpiecznych, poprzez rozwój i „uszczelnienie” systemu oraz wzrost świadomości ekologicznej – ograniczenie dewastacji i degradacji gleb, zanieczyszczeń do wód, ograniczenie dewastacji siedlisk, poprawa estetyki krajobrazu,
- wdrożenie systemu monitoringu realizacji planu (wskaźniki, ewidencja umów, kontrola przedsiębiorców) wpłynie korzystnie na stan środowiska poprzez umożliwienie lepszej kontroli źródeł powstawania odpadów i dróg ich przepływu, dostarczy informacji o brakach systemu oraz umożliwi oszacowanie pośrednich skutków środowiskowych dla decyzji gospodarczych i planistycznych,
- powierzenie zadań z zakresu usuwania i zagospodarowania odpadów wyspecjalizowanym firmom, gwarantującym odpowiedni poziom bezpieczeństwa ekologicznego – zbieranie, przetwarzanie w odpowiednio przygotowanych obiektach spełniających standardy budowlane i emisyjne specjalistycznym sprzętem oraz wykwalifikowanymi pracownikami,

- ograniczanie zawartości składników podlegających procesom gnilnym w odpadach składowanych w sposób niekontrolowany przyczyni się do ochrony środowiska przed emisją gazów cieplarnianych,
- realizacja zadań w zakresie usuwania i unieszkodliwiania materiałów zawierających azbest poprawi jakość środowiska i zmniejszy ryzyko narażenia ludności na substancje kancerogenne.

Ponadto zbiórka odpadów odbywać się będzie w szczelnych zamkniętych pojemnikach z uwzględnieniem wymagań dla poszczególnych rodzajów odpadów, bez możliwości ich przemieszczania się – zapewnienie prawidłowego postępowania wyeliminuje możliwość ich rozprzestrzeniania.

Wszystkie wymienione czynniki będą miały pozytywny wpływ na powietrze wody, glebę i powierzchnie ziemi, bioróżnorodność, zdrowie ludzi.

Ważnym zjawiskiem jest wzajemne oddziaływanie pomiędzy poszczególnymi komponentami środowiska, a co za tym idzie bezpośrednia poprawa jednego wpływa pośrednio na poprawę stanu pozostałych składników środowiska..

8.2. Negatywne:

Znaczące oddziaływania negatywne na niektóre komponenty środowiska identyfikuje się w związku rozbudową systemu gospodarki odpadami poprzez realizację następujących instalacji do odzysku i unieszkodliwiania:

- Budowa kwatery nr II na składowisku odpadów w Dukli,
- Budowa kompostowni (gmina Dukla),
- Budowa sortowni w miejscowości Żarnowiec,

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Okresowe uciążliwości w rejonie miejsca budowy, związane są z ruchem samochodów dostawczych i pracą sprzętu ciężkiego. Ruch i praca w/w sprzętu będą źródłem zanieczyszczeń gazowych i pyłowych. Substancjami zanieczyszczającymi będą: tlenek węgla, tlenki azotu, tlenki siarki, węglowodory aromatyczne, cząstki smoły i sadzy, metale ciężkie oraz gazy z podgrzanych asfaltów drogowych, zapylenie.

Gazy wydzielające się z mieszanek mineralno – bitumicznych mogą być szkodliwe dla zdrowia tylko przy dużych koncentracjach, ponieważ zawierają między innymi benzen i fenol; w asfaltach drogowych tych składników jest niewiele.

Oddziaływania występujące w fazie przebudowy są okresowe i krótkotrwałe; znikają po zakończeniu prac.

Podczas eksploatacji istnieje ryzyko:

- zwiększenia zapylenia związanego z transportem odpadów oraz pracą zespołu maszyn krusząco - przesiewających,
- zwiększenia niekontrolowanej emisji biogazu

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

W bezpośrednim sąsiedztwie nie występują zasoby wód powierzchniowych – nie identyfikuje się oddziaływania.

Obiekty będą wykonane w sposób szczelny z zorganizowanym odbiorem wód opadowych i odcieków. Nie identyfikuje się zagrożenia dla wód podziemnych.

Oddziaływanie na gleby

Okresowe uciążliwości w rejonie miejsca budowy, związane są z ruchem samochodów dostawczych i pracą sprzętu ciężkiego. Ruch i praca w/w sprzętu będą źródłem zanieczyszczeń gazowych i pyłowych.

Oddziaływania występujące w fazie przebudowy są okresowe i krótkotrwałe; znikają po zakończeniu prac.

Do zanieczyszczenia gleb i roślin wokół składowisk, może dochodzić przede wszystkim w trakcie dowozu i wyładunku odpadów, ich niewłaściwej eksploatacji, nieprawidłowym odprowadzaniu wód ze składowiska.

Oddziaływanie na warunki akustyczne

Emisje hałasu mogą dotyczyć przede wszystkim transportu odpadów. Wzmożony hałas występować będzie także w bezpośrednim sąsiedztwie sortowni. Okresowe uciążliwości (dotyczące okresu budowy obiektów) związane są z ruchem samochodów dostawczych. Ruch i praca sprzętu będą źródłem hałasu i wibracji do środowiska.

Oddziaływanie na przyrodę i obszary chronione

Planowane przedsięwzięcia będą zlokalizowane na obszarach do tego celu przeznaczonych. Nie identyfikuje się negatywnych oddziaływań na obszary chronione.

Oddziaływanie na krajobraz

Budowa instalacji do odzysku i unieszkodliwiania odpadów może powodować degradację krajobrazu w przypadku wprowadzania dużych obiektów.

Oddziaływanie na zabytki

Nie identyfikuje się oddziaływania na obiekty zabytkowe, z uwagi na lokalizację przedsięwzięć.

Oddziaływanie na mieszkańców

Nie identyfikuje się negatywnego oddziaływania. Podczas prowadzenia prac budowlanych wymagane są oznaczenia oraz zabezpieczenia terenu budowy, więc zagrożenie dla mieszkańców będzie wyeliminowane.

Wytwarzanie odpadów przy budowie

Problemem etapu prac budowlanych jest również wytwarzanie odpadów o charakterze budowlanym należących do następujących podgrup katalogowych grupy 17:

- 17 01 – odpady materiałów i elementów budowlanych, infrastruktury drogowej,
- 17 05 – gleba i ziemia.

8.3. Wnioski

Głównym celem opracowanej koncepcji Planu Gospodarki Odpadami jest spełnienie wymogów prawnych wynikających z zapisów aktów prawnych prawa polskiego, prawa lokalnego oraz planów wyższego szczebla, to jest: Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2010, Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podkarpackiego.

Zadania przewidziane w Planie wpłyną przede wszystkim na:

- zmniejszenie ilości wykorzystania surowców naturalnych,
- zmniejszanie ilości wytwarzanych odpadów,
- udział w zmniejszaniu emisji zanieczyszczeń do powietrza
- ograniczenie dewastacji i degradacji gleb,
- ograniczenie dewastacji siedlisk,
- ograniczenie zanieczyszczeń do wód,
- zmniejszenie ryzyka narażenia ludności na substancje kancerogenne.

Ewentualne oddziaływania negatywne stanowią okresowe i chwilowe zagrożenie związane głównie z ruchem pojazdów transportujących odpady oraz etapem rozbudowy składowiska w Dukli, budowy kompostowni w gminie Dukla oraz budową sortowni w miejscowości Żarnowiec.

W analizie oddziaływań realizacji założeń i zadań Planu uwzględniono również analizy „Prognozy oddziaływania na środowisko projektu Wojewódzkiego Planu Gospodarki

Odpadami Województwa Podkarpackiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2019.”

9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu

Etap budowy:

W celu zapobiegania wzrostowi wydzielanych spalin, hałasu, wycieków olejów i smarów należy zadbać, aby sprzęt i środki transportowe były dobrej jakości, prawidłowo utrzymane i wyposażone. Wskazane jest zastosowanie oponczy zakrywających skrzynie ładunkową pojazdów przewożących mieszanki cementowe, które ograniczą emisję szkodliwych gazów i oparów. Maszyny powinny być właściwie eksploatowane, ponieważ obciążone powodują wzrost emisji spalin i hałasu. Istotne jest kontrolować stan techniczny wykorzystywanych urządzeń, by nie dopuścić do sytuacji awaryjnych. Należy zminimalizować (nawet wykluczyć) prawdopodobieństwo przedostania się produktów ropopochodnych.

Szczególnie istotne jest gospodarowanie odpadami powstającymi przy pracach; niedopuszczalne jest pozostawienie jakichkolwiek odpadów. Substancje niebezpieczne powinny być składowane w bazach sprzętowo – magazynowych.

Etap eksploatacji:

Planowane obiekty i instalacje muszą spełniać standardy budowlane i emisyjne, być właściwie eksploatowane i konserwowane.

Odpady muszą być zbierane w odpowiednich pojemnikach i transportowane specjalistycznymi pojazdami.

Ponadto, obligatoryjnie składowisko odpadów musi spełniać warunki minimalizujące oddziaływanie składowiska na środowisko określone w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 7 września 2005 r. w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach odpadów danego typu (Dz. U. z dnia 28 września 2005 r.), oraz spełniać warunki określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 28 marca 2009 w sprawie wymagań dla składowisk odpadów.

Należy również pamiętać, że wszystkie technologie wykorzystywane w systemie gospodarowania odpadami mają spełniać kryteria BAT.

Ponadto w celu prawidłowej realizacji założeń Planu należy:

- kontrolować zbieranie i przewóz odpadów, oraz ich segregacji,
- zachęcać mieszkańców dla selektywnego zbierania odpadów,
- udostępniać informacje o systemie, niewłaściwa jego promocja lub nieczytelna dla mieszkańców struktura może skutkować brakiem przeświadczenia o sensowności i potrzebie segregacji odpadów oraz korzyściach (w tym finansowych) jakie niesie w skali krótko i długookresowej dla mieszkańców,
- kontrolować przepływ części odpadów (zwłaszcza niebezpiecznych) poza opracowanym systemem.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Rozwiązania zastosowane w Planie w celu rozwoju systemu gospodarki odpadami zgodne są z zapisami w dokumentach wyższego rzędu; są w pełni zasadne, z ekologicznego oraz ekonomicznego punktu widzenia, stąd nieuzasadnione jest stosowanie rozwiązań alternatywnych. Jednak z uwagi na lokalne uwarunkowania wskazane byłoby przedstawienie możliwości etapowania inwestycji.

Warunkiem prawidłowego funkcjonowania zaproponowanego w PGO systemu gospodarki odpadami jest zachowanie określonych terminów realizacji przyjętych zadań, dostępność środków finansowych i brak protestów mieszkańców.

W zakresie gospodarki odpadami komunalnymi objęcie zorganizowanym zbieraniem 100% mieszkańców zapewni budowanym instalacjom wykorzystywanie zaprojektowanych mocy przerobowych a także ich funkcjonowanie będzie uzasadnione ekonomicznie. Szczególny nacisk należy położyć tutaj na szeroką edukację mieszkańców w tym zakresie (analogicznie w przypadku selektywnej zbiórki odpadów). Samorządy powinny zdecydowanie przystąpić do egzekucji realizacji obowiązków przypisanych mieszkańcom przez ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminie.

W przypadku zaproponowanych działań, wpływających korzystnie na środowisko, zaproponowanie rozwiązań alternatywnych jest nieuzasadnione.

Innym wariantem jest brak realizacji założeń Planu, jednakże spowoduje to pogarszanie się stanu środowiska.

Generalnie brak realizacji założeń Planu jest sprzeczne z zapisami Polityki Ekologicznej Państwa oraz Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2010.

11. Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

Podstawą właściwego systemu oceny realizacji Planu Gospodarki Odpadami jest dobry system sprawozdawczości, oparty na wskaźnikach stanu środowiska i zmiany presji na środowisko, także na wskaźnikach świadomości społecznej. W tabeli poniżej zaproponowano istotne wskaźniki monitorowania Planu w sektorze gospodarki odpadami.

Tabela 2. Wskaźniki monitorowania realizacji Planu Gospodarki Odpadami

L.P.	Wskaźnik	JEDNOSTKA
Wskaźniki ogólne		
1.	Masa odpadów wytworzonych - ogółem	tys. Mg
2.	Odsetek masy odpadów wytworzonych poddanych recyklingowi (bez recyklingu organicznego)	%
3.	Odsetek masy wytworzonych odpadów poddanych recyklingowi organicznemu	%
4.	Odsetek odpadów wytworzonych poddanych termicznemu przekształceniu z odzyskiem energii	%
5.	Odsetek masy odpadów wytworzonych wykorzystanych bezpośrednio na powierzchni ziemi	%
6.	Odsetek wytworzonych odpadów poddanych unieszkodliwianiu metodami biologicznymi	%
7.	Odsetek wytworzonych odpadów poddanych unieszkodliwianiu metodami termicznymi	%
8.	Odsetek wytworzonych odpadów poddanych składowaniu bez przetworzenia	%
9.	Odsetek zaktualizowanych gminnych planów gospodarki odpadami	%
10.	Odsetek decyzji wydanych przez wójtów, i burmistrzów w zakresie gospodarki odpadami, na które złożono odwołania	%
11.	Odsetek decyzji wydanych przez starostę w zakresie gospodarki odpadami, na które złożono odwołania	%
12.	Odsetek decyzji wydanych przez wójtów i burmistrzów w zakresie gospodarki odpadami, utrzymanych w postępowaniu odwoławczym	%
13.	Odsetek decyzji wydanych przez starostę w zakresie gospodarki odpadami, utrzymanych w postępowaniu odwoławczym.	%
14.	Środki finansowe wydatkowane na budowę lub modernizację instalacji gospodarki odpadami – ogółem	mln zł
15.	Środki finansowe wydatkowane na budowę lub modernizację instalacji gospodarki odpadami – z funduszy Unii Europejskiej	Mln zł
16.	Liczba etatów w administracji powiatowej w zakresie gospodarki odpadami	szt.
17.	Liczba etatów w administracji gminnej w zakresie gospodarki odpadami	szt.
Odpady komunalne		
1.	Odsetek mieszkańców powiatu objętych zorganizowanym systemem zbierania odpadów komunalnych	%
2.	Masa zebranych odpadów komunalnych – ogółem	tys. Mg
3.	Masa odpadów komunalnych zebranych selektywnie	tys. Mg
4.	Masa odpadów komunalnych zebranych jako zmieszane odpady	tys. Mg

	komunalne	
5.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych jako zmieszane poddanych przetwarzaniu metodami mechaniczno-biologicznymi	%
6.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych jako zmieszane poddanych przetwarzaniu metodami termicznymi w spalarniach odpadów	%
7.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych jako zmieszane poddanych przetwarzaniu metodami termicznymi w współspalarniach odpadów	%
8.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych jako zmieszane odpady komunalne, składowanych bez przetwarzania	%
9.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych selektywnie poddanych recyklingowi (bez recyklingu organicznego)	%
10.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych selektywnie poddanych recyklingowi organicznego	%
11.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych selektywnie, poddanych termicznemu przekształcaniu w spalarniach odpadów (z odzyskiem energii)	%
12.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych selektywnie, poddanych unieszkodliwieniu (poza składowaniem)	%
13.	Odsetek masy odpadów komunalnych zebranych selektywnie, poddanych składowaniu	%
14.	Masa odpadów komunalnych ulegających biodegradacji składowanych na składowiskach odpadów	tys. Mg
15.	Odsetek masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji składowanych na składowiskach odpadów w stosunku do wytworzonych w 1995 r.	%
16.	Masa zebranego zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych	kg/mieszkańca/rok
17.	Liczba czynnych składowisk odpadów, na których składowane są odpady komunalne – ogółem	szt.
18.	Liczba czynnych składowisk odpadów, na których składowane są odpady komunalne przetworzone termicznie lub biologicznie	szt.
19.	Pozostała do wypełnienia pojemność składowisk odpadów, na których są składowane odpady komunalne – ogółem	tys. Mg
20.	Liczba instalacji do zagospodarowania odpadów	szt.
21.	Moce przerobowe instalacji do zagospodarowania odpadów	tys. Mg
Odpady niebezpieczne		
1.	Masa wytworzonych odpadów niebezpiecznych	tys. Mg
2.	Odsetek masy wytworzonych odpadów niebezpiecznych poddanych recyklingowi	%
3.	Odsetek masy wytworzonych odpadów niebezpiecznych poddanych termicznemu przekształceniu	%
4.	Odsetek masy wytworzonych odpadów niebezpiecznych unieszkodliwionych przez składowanie	%
5.	Odsetek wytworzonych odpadów niebezpiecznych unieszkodliwionych metodami innymi niż przez składowanie	%
6.	Masa selektywnie zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych	tys. Mg
7.	Odsetek masy selektywnie zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych poddanych recyklingowi.	%
8.	Odsetek masy selektywnie zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych poddanych termicznemu przekształceniu	%
9.	Odsetek masy selektywnie zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych składowanych bez przetworzenia	%
10.	Poziom odzysku olejów odpadowych	%
11.	Poziom recyklingu (regeneracji) olejów odpadowych	%
12.	Masa wprowadzonych na rynek przenośnych baterii i akumulatorów	Mg
13.	Masa selektywnie zebranych przenośnych baterii i akumulatorów	Mg
14.	Masa selektywnie zebranych przenośnych baterii i akumulatorów	tys. Mg
15.	Masa zebranych baterii i akumulatorów małogabarytowych	tys. Mg

16.	Poziom recyklingu baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych (liczony wg dyrektywy)	%
17.	Poziom recyklingu baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych (liczony wg dyrektywy)	%
18.	Poziom recyklingu pozostałych baterii i akumulatorów (liczony wg dyrektywy)	%
19.	Masa zinwentaryzowanych wyrobów zawierających azbest – do usunięcia i unieszkodliwienia	tys. Mg
20.	Masa zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego z gospodarstw domowych w przeliczeniu na statystycznego mieszkańca	kg/mieszkańca/rok
21.	Poziom odzysku zużytego sprzętu	%
22.	Poziom recyklingu zużytych lamp wyładowczych	%
23.	Poziom odzysku zużytego sprzętu z grup 1 i 10	%
24.	Poziom recyklingu zużytego sprzętu z grup 1 i 10	%
25.	Poziom odzysku zużytego sprzętu z grup 3 i 4	%
26.	Poziom recyklingu zużytego sprzętu z grup 3 i 4	%
27.	Poziom odzysku zużytego sprzętu z grup 2, 5-7 i 9	%
28.	Poziom recyklingu zużytego sprzętu z grup 2, 5-7 i 9	%
29.	Liczba stacji demontażu pojazdów	%
30.	Liczba punktów zbierania pojazdów	%
31.	Masa zebranych pojazdów wycofanych z eksploatacji	tys. Mg
32.	Poziom odzysku odpadów pochodzących z demontowanych pojazdów wycofanych z eksploatacji	%
33.	Poziom recyklingu odpadów pochodzących z demontowanych pojazdów wycofanych z eksploatacji	%
Komunalne osady ściekowe		
1.	Masa wytworzonych komunalnych osadów ściekowych	Mg
2.	Odsetek masy wytworzonych komunalnych osadów ściekowych poddanych przetwarzaniu metodami biologicznymi	%
3.	Odsetek wytworzonych komunalnych osadów ściekowych poddanych przetwarzaniu metodami termicznymi	%
4.	Odsetek wytworzonych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio wykorzystywanych w rolnictwie	%
5.	Odsetek wytworzonych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio wykorzystywanych w innych zastosowaniach	%
6.	Odsetek wytworzonych komunalnych osadów ściekowych unieszkodliwianych przez składowanie bez przetworzenia na składowiskach odpadów	%
Odpady opakowaniowe		
1.	Masa opakowań wprowadzonych z produktami na rynek	tys. Mg
2.	Masa opakowań ze szkła wprowadzonych z produktami na rynek	tys. Mg
3.	Masa opakowań z tworzyw sztucznych wprowadzonych z produktami na rynek	tys. Mg
4.	Masa opakowań z papieru i tektury wprowadzonych z produktami na rynek	tys. Mg
5.	Masa opakowań ze stali wprowadzonych z produktami na rynek	tys. Mg
6.	Masa opakowań z aluminium wprowadzonych z produktami na rynek	tys. Mg
7.	Masa opakowań z drewna wprowadzonych z produktami na rynek	tys. Mg
8.	Poziom odzysku dla odpadów opakowaniowych ogółem	%
9.	Poziom recyklingu dla odpadów opakowaniowych ogółem	%
10.	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych ze szkła	%
11.	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych	%
12.	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z papieru i tektury	%
13.	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych ze stali	%
14.	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z aluminium	%
15.	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna	%

W oparciu o analizę wskaźników będzie możliwa ocena efektywności realizacji „Planu gospodarki odpadami”.

12. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Południowa granica powiatu krośnieńskiego stanowi zarazem granicę państwową ze Słowacją. Położenie powiatu wskazuje na możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko. W wyniku przeprowadzonych analiz nie stwierdzono przedsięwzięć, które mogłyby prowadzić do transgranicznych oddziaływań związanych z emisją zanieczyszczeń z projektowanych instalacji gospodarki odpadami. Wszystkie, zarówno istniejące jak i projektowane instalacje są położone w znacznej odległości od granicy ze Słowacją, tak że nie będą miały negatywnego wpływu na środowisko w strefach przygranicznych.

W przypadku międzynarodowego przemieszczania odpadów należy uzyskać zezwolenie Głównego Inspektora Środowiska.

13. Streszczenie

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przez właściwy organ administracji odbywa się w oparciu o „Prognozę oddziaływania na środowisko”.

Głównym celem dokumentu jest identyfikacja oddziaływania na środowisko realizacji założeń Planu gospodarki odpadami.

Zawiera informacje zgodne z art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227 ze zmianami), pismem Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Rzeszowie z dnia 18.09.2009 r. znak SNZ. 465- 76/09 oraz pismem Regionalnego Dyrektora Ochrona Środowiska w Rzeszowie z dnia 08.10.2009 r. znak pisma RDOŚ-18-WOO-7048-6-32/09/bk.

Stan systemu gospodarowania odpadami (aktualny i prognozowany) wraz z kierunkami działań poddano analizie oraz odniesiono do stanu środowiska na terenie powiatu krośnieńskiego. Na tej podstawie identyfikowano możliwe skutki oddziaływania na środowisko realizacji założeń Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu krośnieńskiego.

Przedstawiono główne cele Planu, wnioski z analizy stanu gospodarki odpadami i działania zmierzające do poprawy sytuacji w zakresie gospodarki odpadami i systemu gospodarowania odpadami, jak również stan środowiska na terenie powiatu i obszarów objętych znaczącym oddziaływaniem realizacji założeń Planu.

Przedstawiono cele i kierunki działań dokumentów krajowych regulujących działania zmierzające do poprawy systemu gospodarki odpadami i stanu środowiska oraz wskaźniki monitoringu realizacji postanowień Planu Gospodarki Odpadami.

Głównym celem opracowanej koncepcji Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu krośnieńskiego jest spełnienie wymogów prawnych wynikających z zapisów aktów prawnych prawa polskiego, prawa lokalnego oraz planów wyższego szczebla to jest: Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2010, Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podkarpackiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2019.

Zadania przewidziane w Planie wpłyną przede wszystkim na:

- zmniejszenie ilości wykorzystania surowców naturalnych,
- zmniejszanie ilości wytwarzanych odpadów,
- udział w zmniejszaniu emisji zanieczyszczeń do powietrza
- ograniczenie dewastacji i degradacji gleb,
- ograniczenie dewastacji siedlisk,
- ograniczenie zanieczyszczeń do wód,
- zmniejszenie ryzyka narażenia ludności na substancje kancerogenne.
- Ewentualne oddziaływania negatywne stanowią okresowe i chwilowe zagrożenie związane głównie z ruchem pojazdów transportujących odpady oraz etapem budowy kwatery nr II na składowisku odpadów w Dukli, budowy kompostowni w gminie Dukla, oraz budowy sortowni w miejscowości Żarnowiec.

Realizacja działań Planu Gospodarki Odpadami nie będzie powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko.